

Tiskovina, poštnina plačana pri pošti 2322 Majšperk

GLASILO OBČINE MAJŠPERK

Majšperčan

December – Gruden 2017, številka 107

Pogled na naše kraje iz balona

Stara trta

Skulptura »Stope« ponoči

V Tamarju s pogledom na izvir Nadiže

Ribarjenje ob projektu Voda, vir življenja

Čestitka

Vzemi dvanajst mesecev,
jih očisti vse grenkobe, skoposti, malenkosti in strahu.
Nato razdeli vsak mesec na trideset oziroma enaintrideset delov,
tako da bo vse skupaj zadostovalo za eno leto.
Vsak dan posebej vzemi eno do dve tretjini veselja in humorja.
Dodati je treba tri zvrhane žlice optimizma,
žličko strpnosti, zrnce ironije in ščepec obzirnosti.
Vse bogato prelij z ljubeznijo.
Pripravljeno jed okraši še s šopki malih pozornosti in serviraj z vedrino!

(neznani avtor)

**Želimo vam prijetne božične praznike
in srečno novo leto 2018!**

Županja z občinsko upravo, občinski svet in uredniški odbor

MAJŠPERČAN

je glasilo Občine Majšperk, ki je tudi izdajatelj glasila.
Vpisano v razvid medijev pod zaporedno št. 94.
NASLOV: Občina Majšperk, Majšperk 39, telefon:
02/795 08 30 in telefaks: 02/749 42 21

GLAVNA UREDNICA: Barbara Rodošek
UREDNIŠKI ODBOR: Suzana Vuk, Tanisa Bedenik, Peter Kitak, Marjan Kokot in Barbara Rodošek,
odgovorna urednica, **LEKTOR:** Barbara Rodošek, **OBLIKOVANJE IN TISK:** UPRINT d. o. o., Limbuš,
NAKLADA: 1600 izvodov. Fotografija za naslovnico Peter Kitak. Lokalno informativno glasilo MAJŠPERČAN
prejme vsako gospodinjstvo v občini brezplačno, izdajatelj plačuje 9,5% DDV
(Ur. List RS št. 89/98).

Spoštovane občanke in občani!

Pred nami je zadnja številka Majšperčana v letu 2017, kar je znamenje, da je to tudi tisti mesec v letu, ki je že po tradiciji mesec praznovanj, mesec številnih luči in lepih dogodkov, ki nas na vsakem koraku spominjajo, da so pred vrati prazniki. Začne se z miklavževanjem, ki je v veselje predvsem našim najmlajšim, čeprav se majhnih pozornosti nihče ne brani; prav je, da Miklavž razveseljuje tudi vse nas. Miklavžu se kar hitro pridruži Božiček, ki nas ob krašenju drevesc, pečenju potice in božičnih piškotov še bolj poveže in nam prinese posebne notranje doživete trenutke. Temu sledi praznovanje v čast naši domovini in že se praznovanja zaključijo z vstopom v novo leto, ki ga pričakamo z velikimi pričakovanji in upanjem, da bo prijazno do nas.

Običajno ob vstopu v novo leto oz. decembra poskušamo narediti pregled dela in vsak zase izdelamo oceno dosežkov. Uspešnost občine se meri predvsem po izvedenih investicijah, pri tem pa ne smemo pozabiti tudi na aktivnosti na družabnem in društvenem področju življenja. Na področju investicij je bilo tudi to leto v občini Majšperk veliko različnih aktivnosti, o katerih smo poročali že med letom. Veliko večino načrtovanih investicij smo tudi izvedli. Tako smo v Stopercih prenovili dom krajanov, ki bo omogočal še boljše pogoje za delovanje društev, ki so tam še posebej dejavna. Domu se je pridružila še skulptura »Stope«, gasilci pa so poskrbeli za prikaz gasilske opreme, ki ima pomembno zgodovinsko vrednost. V okviru investicij v

cestno infrastrukturo smo modernizirali vse načrtovane odseke cest, teh je bilo kar 11, skupaj z občino Makole smo izvedli izgradnjo javne razsvetljave v Savinskem in jo tudi predali namenu, v športnem parku smo v tem letu zgradili pump park in pomožno nogometno igrišče, gasilci PGD Majšperk, ki so praznovali visok jubilej, 90 let, so dobili novo preplastitev parkirišča pred domom, PGD Majšperk - Breg pa je z darilno pogodbo med AP Promotion in Občino dobilo zemljišče, kjer bodo lahko zgradili prizidek k domu. V Narapljah smo želeli v tem letu narediti nekoliko več pri izgradnji večnamenskega objekta, vendar je izvajalec zamujal z deli, tako da bo zaostanek nadoknadil v naslednjem letu. Kar veliko pa se je dogajalo tudi na drugih področjih. Ministrstvo za infrastrukturo je na regionalni cesti uredilo križišče na Podložah v smeri Sestrž, tako da imamo sedaj tudi ta vstop v našo občino primerno in sodobno urejen. Naši domačini, ki živijo v blokih v Majšperku, pa so skupaj s PSS pričeli z obnovo fasad. Ena je že končana, druga je v fazi obnove in upajmo, da bodo tako nadaljevali tudi ostali, saj je sedaj na voljo še možnost sofinanciranja s strani Eko sklada. Z obnovo se veliko lahko prihrani pri energiji, s tem pa vsi stanovalci prispevate tudi k lepemu izgledu centra Majšperka. Vsem hvala za vaš trud in prispevek k izgledu centra občine.

V tem času je že sprejet proračun za naslednje leto. Tudi v letu 2018 bomo obnovili in modernizirali kar precej odsekov cest, največja investicija bo izgradnja čistilne naprave in kanalizacijskega sistema v ožjem delu naselja Sestrže, nadaljevali bomo z izgradnjo večnamenskega objekta v Narapljah, pomagali graditi prizidek PGD Majšperk - Breg, če bomo uspeli sprejeti nov OPN, ki se zatika predvsem zaradi predolgega odziva različnih soglasodajalcev, bomo pričeli s širitvijo pokopališča na Ptujski Gori in uredili dodatno parkirišče pri pokopališču Majšperk iz smeri Lešje. Prav tako upamo, da bo Ministrstvo za infrastrukturo sprejelo naše projekte za izgradnjo pločnikov v Stopercih ter na Ptujski

Gori (proti Vrham) in jih uvrstilo v načrt državnih investicij. Tudi v tem letu bomo skupaj z občino Makole na meji v Savinskem gradili skupno javno razsvetlavo, in če bomo dobili zeleno luč za odobrene projekte LAS, bomo na Ptujski Gori v celoti obnovili notranjost in zunanost objekta TIC, ki bo dobil tudi dodatno funkcijo. V naslednjem letu bo skupina naših ljudi oz. gospa, ki so izrazile pripravljenost za sodelovanje, nadaljevala s pisanjem zgodovine občine, zato ste še vedno vsi vabljeni, da sodelujete s podatki ali starimi fotografijami. Kot vedno vsega prav gotovo nisem uspela zapisati, saj se mora naše delovanje včasih tudi nekoliko prilagoditi potrebam in možnostim.

Za konec se želim zahvaliti vsem vam, spoštovane občanke in občani, za sodelovanje. Veliko vas je, ki s svojim delom prispevate k temu, da je življenje v občini lažje in lepše. Hvala tudi vsem našim društvom, ki v okviru svojega delovanja prispevate veliko svojega dela in časa ter priprave res veliko prijetnih dogodkov. Ob zaključku leta bomo imeli še nekaj priložnosti za druženje, tako na bazarjih kot na prireditvah v dvorani, zato vas že sedaj vabim, da se nam pridružite. Verjetno se vsi pogosto sprašujemo, ali bi na prireditvah šli ali ne, vendar sem prepričana, da nam nikoli, ko se odločimo, da gremo (in sama se odločim skoraj vedno), ni žal, saj je vsaka prireditev zgodba zase in posebno doživetje. Predvsem pa se sama vedno držim načela, da je to najmanj, kar lahko naredim za tiste, ki so v posamezno prireditev vložili veliko ur svojega prostovoljnega dela. Zato vsi lepo vabljeni!

Za konec vam izrekam le še čestitko. Naj vam božični čas prinese mnogo radosti v krogu vaših najdražjih, ob krasitvi smrekice in prižiganju luči in naj bo novo leto 2018 do vas prijazno, polno lepih dogodkov in prijaznih besed. Vse dobro torej in veliko zdravja vam želim!

Vaša županja
dr. Darinka Fakin

Cenjene bralke in spoštovani bralci!

Lepo pozdravljeni na straneh našega glasila. Leto se je (pre)hitro obrnilo, po malem se poslavljamo od njega in

čakamo novo, ki je kot nepopisan list papirja. Iz člankov, objavljenih v tej številki Majšperčana, je razbrati, da vsak po svoje dela obračun leta. Prav je tako. »Odrabi« je treba vse, kar je dobro, to shraniti v spominu, znamenje modrosti pa je, če se iz vsega, kar nam ni najbolje uspelo, nekaj naučimo, da ne bomo ponavljali vedno istih napak.

Če smem biti ob zaključku tega leta malo osebna: hvaležna sem za vse ljudi, ki mi jih je življenje pripeljalo na pot zaradi dela z majšperškim glasilom. Zahvaljujem se članom uredniškega odbora, s katerimi ustvarjamo časopis, hvala

vsem »dopisnikom«, ki pridno polnite strani s svojimi prispevki in fotografijami, hvala pa tudi vsem društvom: če ne bi bilo vseh vaših dejavnosti, bi bil obseg našega časopisa res zelo majhen. Tako pa se vedno nekaj dogaja.

Vsem dobrim želim se pridružujem tudi jaz. Voščim vam poln koš vsega dobrega. Naj božič mine v miru, novo leto pa naj vam na stežaj odpre vrata. Vsak dan naj se vam zgodi kaj lepega, kaj takšnega, kar bo vredno shraniti v knjigo spominov. Srečno 2018!

Barbara Rodošek

POSLANSKI KOTIČEK

Spoštovane občanke, spoštovani občani občine Majšperk!

Leto 2017 se počasi končuje. Pred nami je adventni čas, za mnoge najlepši čas v letu. Uživali bomo v soju prižganih luči, na številnih prireditvah, ob druženju, stiskih rok ter raznolikih dobrotah. To pa je tudi čas, ko premišljujemo o dogodkih in aktivnostih v iztekajočem se letu in ko v glavah snujemo cilje in izzive za prihajajoče leto.

Dogajanje v državnem zboru je bilo v jesenskem času zelo pestro. Oktobar in

november sta bila predvsem v znamenju **proračuna za leti 2018 in 2019** ter nanju vezane zakonodaje. S proračunom ne morem biti zadovoljna, saj za obresti in ohranjanje socialnega miru namenjamo bistveno previsoke zneske, medtem ko premalo sredstev namenjamo za investicije in razvoj. Visoke obresti so sicer posledica visoke zadolženosti Slovenije, ki je najbolj narasla v obdobju 2009–2011, v obdobju vlade Boruta Pahorja, ter v letu 2013 – v času vlade Alenke Bratušek (zaradi sanacije slovenskih bank). V prihajajočih dveh letih bomo tako zgolj za obresti namenili okoli 850 milijonov evrov na leto, kar pomeni več kot 9 % vseh prihodkov, ki jih dobimo v proračun. Verjetno si težko predstavljate, kaj bi takšen znesek pomenil za razvoj podpopprečno razvitih območij. Naj zgolj za predstavo izpostavim nekaj števil iz proračuna 2018. Najprej na prihodkovni strani. Načrtovani prihodki skupno znašajo 9,67 milijarde evrov, največ z naslova davkov na dohodek

in dobiček (okoli 2 milijardi evrov) ter davkov na blago in storitve (skoraj 6 milijard evrov, od tega kar 3,6 milijarde evrov z naslova davka na dodano vrednost in 1,6 milijarde evrov z naslova trošarin). Večji del prihodkov (v višini 1,1 milijarde evrov) je načrtovan tudi s strani sredstev EU. Seveda se na tem mestu lahko upravičeno vprašamo o realni višini načrtovanih prihodkov, če vemo, da smo do danes od 3,2 milijarde evrov evropskih sredstev, ki jih imamo na voljo za črpanje, podpisali za 1,29 milijarde evrov pogodb, s strani EU pa prejeli zgolj 69 milijonov evrov povračil. S preprostimi besedami, do danes smo počrpali zgolj 2 % evropskih sredstev, ki jih imamo na voljo v finančni perspektivi 2014–2020. Vlada kot razloge za tako slabo črpanje navaja zaplete pri novi informacijski podpori ter zamude pri vpisovanju v informacijski sistem, torej to, za kar so sami odgovorni. Na odhodkovni strani je načrtovanih 9,6 milijarde evrov odhodkov. Od tega

bomo kar 850 milijonov evrov namenili za obresti, 1,2 milijarde evrov za plače javnih uslužbencev, kar 5,25 milijarde evrov za tekoče transferje (od tega 1,2 milijarde evrov za socialne in družinske prejemke, okoli 1,3 milijarde evrov kot dodatek iz proračuna za pokojninsko blagajno, nekaj manj kot 2 milijardi evrov za javne zavode). Ko pogledamo investicijske odhodke, pa ne govorimo več o milijardah, temveč o skupnem znesku manj kot 900 milijonov evrov. Moram pa izraziti veliko razočaranje, saj koalicija (SMC, SD in Desus) ni sprejela niti enega amandmaja, vložena s strani opozicije. Sprejet ni bil niti moj amandma, ki bi v proračunih za leto 2018 in 2019 zagotovil 5 milijonov evrov finančnih sredstev za območje Haloze.

Vlada Mira Cerarja je v letu 2015 začasno višjo stopnjo DDV določila kot trajno pri 9,5 % in 22 %. V poslanski skupini SDS menimo, da je čas, da se DDV zniža na predkrizno raven, na 8,5 % in 20 %. Ob tem pa predlagamo uvedbo dodatne znižane stopnje DDV v višini 5 % za izdelke, kot so:

otročka oblačila in obutev, gasilska oprema, osnovni življenjski proizvodi, kot so kruh, sir, jajca, sadje in zelenjava, zdravila, medicinska oprema in pripomočki, knjižnična izposoja, otroške slikanice, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni bivanju, obnova in popravilo zasebnih stanovanj, storitve javne higijene, storitve domačega varstva, dobava vode, električne energije in plinskega ogrevanja. Takšen je predlog zakona, ki smo ga konec novembra vložili v zakonodajni postopek. Čas je za znižanje davkov.

Spoštovani, prihaja praznični čas. Okrasite domove, obiščite prijatelje in sorodnike, specite dobrote ter si vzemite čas zase in za svoje najdražje. Želim vam blagoslovljen božič, ponosno praznovanje dneva samostojnosti in enotnosti ter lep skok v leto 2018. V letu 2018 pa obilo zdravja, miru, lepih trenutkov in pravih odločitev.

Suzana Lep Šimenko,
poslanka v DZ RS

RAZVOJNI PROJEKTI

Novi javni pozivi LAS Haloze

Lokalna akcijska skupina Haloze (LAS Haloze) za obdobje 2014–2020 je bila ustanovljena leta 2015 na ustanovni skupščini in deluje na območju občin Zavrč, Gorišnica, Cirkulane, Videm, Podlehnik, Žetale in Majšperk. Kot osnovo za delovanje v obdobju 2014–2020 je LAS Haloze izdelala Strategijo lokalnega razvoja Haloze 2014–2020, ki je bila jeseni 2016 potrjena tudi s strani Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

LAS Haloze razvojna sredstva iz dveh skladov namenja petim prioritarnim območjem, ki so si jih prebivalci območja zastavili sami: spodbujanje turističnega razvoja območja, krepitev položaja vinogradništva, revitalizacija objektov kulturne dediščine za namene trženja in trajnostnega turizma, reaktivacija zaraščenih površin s poudarkom na ekološkem kmetijstvu in z namenom ohranjanja območja Natura 2000, krepitev medgeneracijskega sodelovanja ter povečanje vključenosti ranljivih skupin v družbo.

Vse te prioritete je moč udejanjiti v operacijah, ki jih izvajajo prijavitelji operacij na javne pozive LAS Haloze. LAS Haloze ima v obdobju 2014–2020 možnost črpanja sredstev iz dveh skladov, in sicer iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR). Za izvajanje operacij je LAS Haloze v tem obdobju odobreno črpanje sredstev do višine 709.239,22 evrov iz sklada EKSRP in do 628.862,66 evrov iz sklada ESRR. LAS

Haloze je tako že razpisala sredstva na treh javnih pozivih v letu 2017: januarja je bil objavljen 1. javni poziv za izbor operacij EKSRP, marca javni poziv za izbor operacij ESRR in junija še drugi javni poziv za izbor operacij EKSRP. Skupno je bilo razpisanih že za 700.000 evrov sredstev. Skupščina je s sklepom potrdila 13 operacij za sofinanciranje v skupni vrednosti 446.472 evrov in še dodatno 5 operacij na rezervno listo iz sklada EKSRP ter 2 operaciji za sofinanciranje iz sklada ESRR v višini 227.989 evrov.

Hkrati pa vodilni partner LAS Haloze izvaja številne aktivnosti kot pomoč potencialnim prijaviteljem, da lahko svojo idejo razvijejo do te mere, da jo oblikujejo v projekt in se prijavijo na javne pozive LAS Haloze ali pa katere druge.

V ta namen v okviru LAS Haloze deluje več delovnih skupin:

- delovna skupina za kulturno dediščino (v okviru katere so med drugim nastali tudi model za interpretacijo kulturne dediščine in ukrepi za razvoj kulturne dediščine);
- delovna skupina za razvoj turizma (v okviru katere je bil l. 2015 izdan turistični vodnik z vsemi ponudniki za celotno območje in izdelan spletni portal, kjer so navedeni vsi ponudniki in njihovi kontakti <http://www.turizem.haloze.org/>);
- delovna skupina za vinogradništvo (najvidnejši rezultat tega dela je ustanovitev Vinarske zadruge Haloze, ki deluje od lanskega leta kot socialno podjetje in je skupaj z drugimi partnerji pripravila projekt »Povezovanje in blagovna

Potrjene operacije za sofinanciranje iz sklada ESRR

zap. št.	Naziv prijavitelja in partnerjev	Naziv projekta	Zaprošena vrednost EKSRR v EUR	Skupna vrednost projekta v EUR
1	Osnovna šola Majšperk, OŠ Cirkulane-Zavrč, OŠ Žetale, OŠ Podlehnik, OŠ Videm, Občina Podlehnik, Občina Žetale, Občina Videm, Občina Majšperk, Občina Cirkulane, Občina Zavrč	Haloški radovedneži	28.132,90	38.329,26
2	Vinarska zadruga Haloze, KGZS zavod Ptuj, KGZS zavod Maribor, DVS Haloze	Povezovanje in blagovna znamka za kakovost vin iz Haloz	199.856,24	301.897,30

Potrjene operacije za sofinanciranje iz sklada EKSRR

zap. št.	Naziv prijavitelja in partnerjev	Naziv projekta	Zaprošena vrednost EKSRR v EUR	Skupna vrednost projekta v EUR
1	Občina Cirkulane, OŠ Cirkulane-Zavrč, DVS Haloze, Darko Rakuš s.p.	Haloška kulinarika, vino in aktivna sprostitev	59.879,40	133.411,45
2	Peter Čufuta Ekološka kmetija Ajda, OŠ Videm, Jana Žerak s.p.	Razvoj ekološke kmetije AJDA	15.277,02	21.036,57
3	KUD Baron, Botra d.o.o., Občina Gorišnica	Srednjeveški križiški viteški program	43.195,92	57.529,23
4	Mlakar Franc s.p.	Restavracija - Janževina	46.222,99	62.010,31
5	Občina Majšperk	Povečanje razpoznavnosti kulturne dediščine na Ptujski Gori – Vinoteka Ptujška Gora	46.343,77	66.516,63
6	Robert Pungračič, Karl Pajnkhiher, Franci Plajnsjek	Posodobitev infrastrukture vinogradniških kmetij	33.311,36	47.811,60
7	ŠD Rim	Zunanja balvanska plezalna stena	3.247,13	4.660,61

znamka za kakovost vin iz Haloz«, ki je bil že potrjen s strani Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo).

Predstavniki LAS Haloze pa so tudi člani v delovni skupini za razvoj Haloz, ki deluje na lokalni ravni in je sodelovala pri kreiranju številnih ukrepov in izboljšav za kmetije na območju LAS Haloze.

Potrjene operacije za sofinanciranje iz sklada EKSRR- jun 17

zap. št.	Naziv prijavitelja in partnerjev	Naziv projekta	Zaprošena vrednost EKSRR v EUR	Skupna vrednost projekta v EUR
1	Občina Žetale	Revitalizacija Vukove domačije	31.115,96	44.660,55
2	Občina Videm	Adaptacija domačije Kočer	18.894,02	26.996,28
3	Občina Majšperk	Obnova TIC Ptujška Gora	33.674,45	48.332,74
4	Osnovna šola Žetale, Športno društvo Žetale, Društvo upokojencev Žetale, Prostovoljno gasilsko društvo Žetale	Medgeneracijski izzivi	7.163,43	10.281,62
5	Martin Težak s.p.	Veseličeva klet dobrih okusov	49.971,50	71.723,80
6	Janez Horvat	Gočlova domačija	58.175,16	74.943,31

Vabimo vas, da se prijavite na naslednje javne pozive LAS Haloze. Za projekte, ki vsebujejo posege v prostor ali kakršnokoli gradnjo, potrebujete dovoljenja in soglasja različnih institucij, pri vsakem projektu, ki ga izvajate, pa potrebujete soglasje lastnika, solastnika stavbe, zemljišča ipd., če gre za projekt te vrste. Vsa ta dovoljenja in soglasja morajo biti ob oddaji vloge na javni poziv že pridobljena. Zdaj je dovolj časa, da uredite vse potrebno.

Na sedežu LAS Haloze, po telefonu 02 795 32 00 ali po e-pošti las.haloze@halo.si lahko pridobite vse potrebne informacije za pripravo in prijavo projekta na javne pozive LAS Haloze. V zimskem času bomo izvajali različne delavnice, na katerih bomo obdelali različne teme, ki vam bodo v pomoč pri pripravi in/ali izvajanju projektov. Na ta način boste spomladi pripravljeni, ko bodo objavljeni novi javni pozivi LAS Haloze.

Vabljeni k sodelovanju!

Sonja Golc

DOGAJALO SE JE V MAJŠPERKU

Društvo vinogradnikov in sadjarjev Majšperk v letu 2017

V začetku leta smo na pustni povorki v Majšperku pri gasilskem domu postregli žejne maske in obiskovalce pustne povorke. V spomladanskih mesecih smo pripravili poučno predavanje o varstvu in zaščiti vinske trte ter sadnega drevja, v začetku poletja pa smo organizirali strokovno ekskurzijo, izlet med vinograde in kleti Prekmurja in županije Zala na Madžarskem. Tam smo si ogledali dve kleti, sodobno vinsko klet Cezar Winery, kjer smo spoznali vso tehnologijo pridelave in poizkusili njihova vina, pridelana na ravnici na 100 hektarjih vinogradov, ter starejšo vinsko klet Szechenyi znanega vinogradnika Bezericsa. Na Madžarskem smo se zapeljali tudi do enega največjih jezer v Srednji Evropi, Blatnega jezera. V Malem Balatonu smo obrnili in se podali nazaj

proti Sloveniji, se ustavili v Dobrovniku na Goričkem pri vinogradniku Laslu, ki ima gostilno Pri Lujzi, kje nas je čakala večerja in pokušina njihovih vin. Domov grede smo na avtobusu naredili analizo pokušenih vin in ugotovili, da so bila madžarska vina dobra, a bolj trpka, naša slovenska pa bolj gladka in boljša.

Ob občinskem prazniku smo organizirali postavitve klopota ter pohod od kleti do kleti, o čemer smo pisali v prejšnji številki Majšperčana. V sredo, 27. 9. 2017, pa smo skupaj z Društvom žena Tisa in Turističnim društvom Ptujška Gora organizirali trgatve potomke Stare trte z Lenta. Zbralo se je precej ljudi, ki so želeli pogledati, kako je trta obrodila. Zbrane so pozdravili županja dr. Darinka

dobro kapljico po imenu Dravinček vinogradnikov iz Majšperka.

V nedeljo, 12. 11. 2017, pa smo na trgu Ptujске Gore praznovali martinovo. Tudi ta dogodek smo organizirala tri društva: Društvo vinogradnikov in sadjarjev, Turistično društvo Ptujсka Gora in Društvo žena Tisa. Po kulturnem programu je vino blagoslovil p. Martin Gašparič, nato pa smo nadaljevali s pokušino različnih vin, dobrot Društva žena Tisa in pečenih kostanjev. Vinogradniki smo do vrha napolnili šestdesetlitrski sod in večino razdelili med obiskovalce martinovanja.

Fakin ter predsedniki društev, ki so organizirala trgatev: Tanja Leskovar, Anica Tominc in Zvonko Marčič.

Po trgatevi je sledila prava haloška pogostitev. Privoščili smo si različno pecivo, pečenega odojka ter seveda

Zvonko Marčič

Tekmovalni dosežki PGD Majšperk v letu 2017 Ponovno dokazali, da smo med najboljšimi

Tudi letos so se naše ekipe udeleževale različnih tekmovanj. Za nami je uspešno leto na tem področju. Komaj se je končalo slavje ob 90-letnici našega društva, že smo se pripravljali na občinsko tekmovanje, ki je bilo 3. septembra v Majšperku v soorganizaciji GZ Majšperk in PGD Majšperk. Člani, članice in veterani so nastopali zjutraj, nato še mladina. Vse ekipe našega društva so se dobro odrezale. Tekmovanja smo se udeležili z 8 ekipami, osvojili smo kar 3 prva mesta, 3 druga mesta ter 2 četrta mesta. Ob razglasitvi rezultatov smo bili veseli, saj smo se s 6 ekipami uvrstili na regijsko tekmovanje, ki je potekalo 7. in 8. oktobra v Ormožu na poligonu za usposabljanje gasilcev podravske regije. Ker gre za mokro vajo, ki je zelo težka, smo se v društvu začeli na to tekmovanje pripravljati že zelo hitro po občinskem prazniku. Vse ekipe so se dobro pripravile in tako smo odšli v Ormož s kar 6 ekipami, torej z vsemi, ki so bile uvrščene na to tekmovanje. Mladina je tekmovala v soboto in imeli so prečudovite vremenske pogoje. Ekipa pionirjev je tekmovala med prvimi, vajo so opravili zelo dobro, a nabralo se je nekaj kazenskih točk in na koncu so osvojili 14. mesto. Za njimi so bili na vrsti naši mladinci, ki so tekmovali v mokri vaji s hidrantom. Ekipa je bila zelo dobro pripravljena že na vajah. Doma so pokazali zelo dobre vaje, tako da so upravičeno spadali med tihe favorite. Pognali so se po progi in vajo končali zelo dobro, tudi razvrščanje so opravili brez napak, le na vprašanjih so si malo poslabšali položaj, a na koncu smo z velikim pričakovanjem poslušali razglasitev. Mladinci so osvojili 3. mesto in si s tem zagotovili

vstopnico na državno tekmovanje. Zelo smo veseli njihovega 3. mesta, saj so po nekaj sušnih letih naše mladine zopet med najboljšimi ekipami v Sloveniji, za kar jim seveda še enkrat čestitamo. Naše pionirke so tekmovali proti koncu tekmovanja in uspešno zaključile vajo, pri prenosu vode pa so naredile majhno napako in bile na koncu uvrščene na nevhvaležno 4. mesto. To je zelo mlada ekipa in pred njimi je še veliko tekmovanj, tako da so si pionirke nabrale kar nekaj izkušenj za druga tekmovanja.

Drugi dan smo zgodaj zjutraj odšli v Ormož s 3 ekipami. Člani B so se na progo odpravili kot prvi in vajo zaključili dobro, a z nekaj napakami. Razvrščanje in vprašanja so opravili brez napak in na koncu osvojili 2. mesto ter se tako uvrstili na državno tekmovanje. Potem so tekmovali naše članice, ki še zmeraj spadajo med favoritinke na tej težki vaji. Vse skupaj se jim je izšlo odlično in postale so regijske prvakinke, tako da bodo drugo leto branile naslov državnih prvakinj. Ostala nam je še naša ekipa članov A. Tudi oni so se dobro kosali z vsemi ekipami in na koncu zasedli 3. mesto ter za las zgrešili uvrstitev na državno tekmovanje, a smo v društvu veseli njihovega rezultata in njihovega dela v tem letu.

Tako smo se majšperški gasilci na državno tekmovanje uvrstili s kar 3 ekipami in bili najuspešnejše društvo na regijskem tekmovanju v Ormožu, na kar smo lahko upravičeno ponosni. Radi bi se zahvalili vsem mentorjem, ki ste skrbeli

za ekipe, in seveda vsem tekmovalcem, ki ste v tem letu sodelovali v ekipah in tako doprinesli k uspehom našega društva. Brez vas nam ne bi uspelo.

Drugo leto naše članice že osmič zapored odhajajo na državno tekmovanje. To ni uspelo še nobeni ženski ekipi. Naši člani B pa se bodo državnega tekmovanja udeležili tretjič zapored, kar je tudi velik uspeh v tako močni regiji. Mladinci so že pred leti osvajali pomembne naslove in upamo, da bodo

vse ekipe odšle na državno prvenstvo dobro pripravljene in tam častno zastopale naše društvo, GZ Majšperk, občino Majšperk in podravske regije. Izkušenj na takšnih tekmovanjih nam ne manjka. Menimo, da sta za uspeh ključna dober trening in kanček športne sreče. Obljubljam, da bomo prihodno trenirali; vidimo se drugo leto na državnem tekmovanju.

PGD Majšperk

Spoštovani člani Gasilskega društva Majšperk - Breg

Poslanstvo gasilcev je plemenito. Ob praznikih se nas to še posebej dotakne. Prvonovembrske svečanosti nam omogočijo, da se svojim najbližjim pokojnim v miru poklonimo. A tudi zaradi vas ob mislih nanje in na njihova pretekla dejanja čutimo, da nismo sami. Vsa leta se tudi vi s svečko poklonite spominu nanje. S hvaležnostjo vam v imenu vse obdarovanih namenjam drobno zahvalo v našem časopisu.

GK

Izlet v Logarsko dolino

V Društvu upokojencev Majšperk smo organizirali izlet proti Logarski dolini. Iz Majšperka smo krenili ob 7. uri. Ustavili smo se v Šempetru na ogledu cerkve. Župnik g. Škoflek nam je predstavil zgodovino in zanimivosti cerkve. Po končanem ogledu nam je dal prostor za malico, ki smo jo imeli s seboj. Pot smo nadaljevali na kmetijo Selišnik v Podvolovljeku, kjer se ukvarjajo s predelavo zgornjesavinjskega želodca in salam. Tu nas je pričakala vodička, ki nam je za dobrodošlico zaigrala na harmoniko. Postregli so nam njihove mesnine in sok. Predvajala nam je film o Zgornjesavinjski dolini, prelepi pokrajini z vrhovi ter dolinami Luč in Logarske doline, centrom Pivke in Solčave. Med vožnjo nam

je pripovedovala zgodbe in razne dogodivščine iz teh krajev, da smo se dobre volje pripeljali v Logarsko dolino. Do slapa Rinka je šlo malo izletnikov, saj je močno deževalo, ostali smo počakali v avtobusu. Iz Logarske doline smo se vrnili v Luče na kosilo, kjer se je vodička poslovila od nas in nam zaželela še lepo popoldne. Po kosilu smo se odpeljali proti Žalcu, v dolino zelenega zlata, in sicer na ogled fontane s šestimi vrstami piva. Na prijetnem izletu je bilo 56 članov, domov smo se kljub slabemu vremenu vrnili veseli in dobre volje.

Tajnik DU
Ludvik Lampret

Planinski kotiček

Planinci in vsi, ki radi prebirate prispevke z našo vsebino, pozdravljeni! V avgustovski številki smo vas izčrpno seznanili z našimi aktivnostmi spomladi in v večjem delu poletja, v praznični oktobrski številki pa še o našem pohodu Spoznajmo občino peš. Za nami pa je tudi pestra jesenska sezona. Konec septembra smo tako spoznavali lepote Zgornjesavske doline. Odpravili smo se v Tamar, kjer smo se povzpeli do izvira Nadiže, nato pa napravili še manjši postanek v Planici. Ogleдали smo si novozgrajeni nordijski center in opazovali treninge skakalcev. V popoldanskem programu smo si vzeli čas še za obisk Slovenskega planinskega muzeja v Mojstrani.

Sredi oktobra smo se v zelo velikem številu družili na našem tradicionalnem kostanjevem pikniku na jasi pri zavetišču na Donački gori. Naša ekipa kuharjev, Bogdana, Jože in Franjo, nas je ponovno presenetila z odličnim bogračem. Za sladke zadeve so zopet poskrbele naše pridne kuharice, za odlično degustacijo mošta in vina pa naši člani, ki še vztrajajo in pridno obdelujejo svoje vinograde. Ob prijetnem druženju in v lepem vremenu smo preživeli čudovit dan.

Že teden po tem našem množičnem druženju pod Donačko goro smo se odpravili raziskovat Pohorje. Tudi letos smo izlet po Pohorju združili z izletom planinske skupine iz osnovne šole. Šolarji in starši smo najprej prehodili pot od Ribniške koče preko najvišjega vrha Pohorja (Črnega vrha) do Grmovškovega doma pod Veliko Kopo. Pot smo nadaljevali preko Velike in Male Kope še do kočice Planinc, ki stoji pod vznožjem znane smučarske proge Kaštivnik. Spust po strmi smučarski progi je bil za večino otrok pravi izziv, saj so uživali pri kotaljenju po sveže pokošeni debeli travi.

Druga skupina pohodnikov je ta dan opravila malo zahtevnejši vzpon od prej omenjene kočice preko Velike Kope do

Grmovškovega doma. Za spust nazaj pa so si izbrali strmejšo polovico proge Kaštivnik. Na koncu obeh pohodov je sledilo prijetno druženje obeh skupin pri koči Planinc. Tu so nam domačini iz Planinskega društva Vuzenica pripravili okusen pohorski pisker in kločeve nudlne, poskrbeli pa so tudi za otroke, ki so lahko uživali v palačinkah. Udeležba na izletu je bila kar velika, saj smo morali najeti kar dva avtobusa.

V novembru smo se ob prazniku sv. Martina odpravili v Slovensko Istro in na Kras. V Istri smo prepešali del Slovenske planinske poti od Socerba mimo Ospa do Gabrovice. Nato smo se ustavili še na zadnji točki Slovenske planinske poti v Ankaranu. Kljub skoraj enakim temperaturam zraka in morja, okrog 16 stopinj, so bili med nami tudi trije korajžneži, ki so pogumno skočili v morske valove. Popoldanski in večerni del našega programa pa je bil namenjen obisku tradicionalnega krsta vina v osrednjem delu Krasa. Tako smo lahko v Dutovljah spoznali kraški krst vina ter poskusili njihov teran in pršut. Interes za potepanje po Istri in Krasu je bil tako velik, da smo se na izlet odpravili kar z dvonadstropnim avtobusom.

Izpeljani so bili tudi vsi načrtovani pohodi ob polni luni. V septembru smo prehodili pot z Brega preko Preše, Koritnega in nazaj na Breg. V oktobru smo luno opazovali z Repetitorja in pri Korezovih poskusili nov pridelek mošta. V novembru pa smo luno spoznavali z Janškega Vrha in poskusili mošt pri Šerbakovih v Lipnem. Obema gostiteljema hvala za njun prispevek. Jeseni smo nadaljevali tudi z delovnimi akcijami. Na koncu prispevka se zahvaljujem vsem vodnikom, markacistom in drugim, ki se z organizacijo trudite na naših akcijah, vsem ostalim pa hvala za aktivno udeležbo.

Predsednik PD Majšperk

Miran Smolej

Skupina otrok in staršev pri Ribniški koči

Skupinski posnetek pri gradu Socerb

Jesenska slikarska razstava v galeriji AP

*»Na svetu si, da gledaš sonce.
Na svetu si, da greš za soncem.
Na svetu si, da sam si sonce
in da s sveta odganjaš sence.«*
Tone Pavček

Likovna sekcija UD Ustvarjalec Majšperk je v petek, 13. oktobra, v prostorih galerije AP na Bregu pri Majšperku postavila in odprla razstavo likovnih del članic društva. Likovnike je predstavil

likovni kritik Mario Berdič, kulturni program je povezovala Suzana Kodrič, razstavo pa je odprla županja občine Majšperk dr. Darinka Fakin. Svoja slikarska dela so razstavljale Ana Krajnc, Bernardina Paj, Kristina Kolar, Metka Tadič, Magdalena MacNiallais, Vera Avguštin in Vesna Urbančič. Naše umetnice so odgnale sence, v galerijo pa spustile sonce, saj so v pravem trenutku sledile navdihu. Vsaka slikarka je

na svoj način izrazila svoja razmišljanja in čutenja ter jih podelila z nami, tako da smo v hladnem oktobrskem popoldnevu čutili prisotnost sonca.

To je bila letos tudi zadnja v nizu razstav v galeriji AP Majšperk. Člani in članice se že pripravljajo na spomladansko razstavo, ki je rezultat likovne kolonije na Ptujski Gori.

Suzana Kodrič

Z baloni nad občino Majšperk

Občina Majšperk, društvo SmoTeater in velenjski balonarski klub OPA so med 10. in 12. novembrom 2017 pri športnem parku v Majšperku pripravili sedmi mednarodni Martinov balonarski festival. Vreme jim je bilo tokrat naklonjeno in balonarske ekipe so lahko izvedle dva poleta. Poleteli so iz Majšperka preko bazilike na Ptujski Gori in pristajali na travnikih v okolici Lovrenca na Dravskem polju in Apač.

Letošnji festival je bil še posebej mednarodno obarvan, saj so nas obiskali balonarji iz sedmih držav. Poleg slovenskih balonarjev so se festivala udeležili prijatelji iz Nemčije, Avstrije, Slovaške, Romunije, Srbije in Čila. Udeleženci so bili navdušeni nad prelepo pokrajino, ki se na poletu z balonom res pokaže v vsem svojem sijaju, saj jesensko pisane Haloze pričarajo nepozabno doživetje.

Navdušenje so pokazali nad toplino kraja in ljudmi, ki jih sprejmejo za svoje, odkupili pa so se tako, da so v košaro vzeli kakšnega potnika, ki še ni imel možnosti z balonom poleteti v nebo. Društvo SmoTeater je poskrbelo za postrežbo odličnega bograča in dobrot

z žara, vinogradniki pa za dobro vino. Festival smo sicer zaključili v nedeljo dopoldne, vendar smo morali zaradi premočnega vetra odpovedati polet. Iskrena zahvala izredni podpori celotne lokalne skupnosti.

Matic Šinkovec

Pojdimo skupaj, lažje bo

Začel se je zadnji mesec, a imam občutek, da je po mnenju večine najbolj stresen, najbolj naporen, recimo, da bi ga nekateri kar ukinili. Sama sem vesela, da je december, vesela sem snega, kajti kljub vsemu so ljudje še nasmejani in polni želja, saj je v tem mesecu poleg želja prisotno še upanje, da bo novo leto boljše kot minulo; in kot vsi vemo, upanje umira zadnje. Naše zdravje bo naslednje leto boljše, verjamem! In če odmislimo vse tiste stvari, zaradi katerih je december »naporen«, in če pogledate s svetle strani, tiste pozitivne strani, ali ni bil mesec december vedno rezerviran za želje in vesela pričakovanja, predvsem otroška? In kaj je lepšega kot gledati otroke, ko s široko odprtimi očmi in usti gledajo Božička, ki jim daje darila? Tudi če ni točno to, kar so si želeli, je vsak približek darila odličen, torej se je splačalo napisati pisemce Božičku in naštetih več želja. Se spomnite, kako smo otroci krasili smrekice, stanovanja, luči smo odeli v rdeč krep papir in za ves mesec december pričarali prijetno in toplo svetlobo, povsod lučke, povsod okraski, ki se bleščijo, mize so se šibile pod težo dobrot ...

Tako kot so načrtovali otroci (bile so jih same velike želje), tudi v društvu delamo načrte, zaključke, bilance ... V Društvu revmatikov Ptuj smo se odločili organizirati regijsko srečanje članov društev s Ptuja, iz Maribora in Murske Sobotice. Načrt: težave z revmo oz. bolečine pustimo doma, s seboj vzamemo samo dobro voljo, veselje, fotoaparater in kakšen prigrizek, pecivo, ki ga naše punce odlično pripravijo. Dobili smo se na Ptujski Gori pred cerkvijo Marije Zavetnice, kjer nas je pričakala predsednica Turističnega društva gospa Tanja Leskovar. Gospod Branko Gojkovič, vodja podružnice DRS Ptuj, je vse prisotne pristrčno pozdravil ter nam povedal, da nas bo z vsemi zanimivostmi tega kraja seznanila prav gospa Leskovar. Oglevali smo si cerkev – biser gotike, nato tudi Starotrško hišo, v kateri je urejen muzej, ob hiši krasen zeliščni vrt in ne smemo pozabiti še mogočne stare lipe, simbola Slovencev. Ptujška Gora je znan romarski kraj v občini Majšperk. Vidna je že od daleč, saj leži na 352 metrov visokem razglednem griču. Danes trg krasi lipa, ki je bila posajena na mestu starega mogočnega drevesa. S trga se dvigajo stopnice do ene najlepših gotskih cerkva na Slovenskem, ki privablja številne romarje, turiste in naključne obiskovalce. Njena največja posebnost je milostna podoba Marije Zavetnice s plaščem. Pod njim je upodobljenih 82 oseb, ki predstavljajo zbirko portretov iz tedanjega časa. Leta 2010, ob 600-letnici posvetitve cerkve, je bila le-ta razglašena za baziliko. Takrat je bil v krožišču postavljen kip slepe deklice, ki naj bi po legendi botrovala nastanku ptujskogorske cerkve. Ptujške Gore se spominjamo tudi kot Črne Gore. Že pred več stoletji

so kraj napadli Turki in takrat je Marija cerkev zavila v črn oblak ter kraj popolnoma zakrila pred Turki. V 15. stoletju so cerkev obdali z visokim obzidjem, kamor so se domačini lahko zatekli pred napadalci. Poleg gotske cerkve je na Ptujski Gori še nekaj znamenitosti: sramotilni steber, veličastna tisa, kužna znamenja in gomilno grobišče. Po prekrasnem ogledu vseh zanimivosti, po predstavitvi cerkve je prenekatero srce občutilo toploto, kakšna tiha želja Mariji Gorski za zdravje, srečo, kakšna molitev za jutrišnji dan ... Že kar lačni smo se odpeljali v gostišče »Špajza«, kjer nas je čakalo predavanje gospoda Velemirja Trifunca, dr. stomatologije, o zdravju zob in ustne votline. Polni vtisov, dobre volje smo se razšli z željo, da se kmalu spet vidimo. Omeniti moram tudi, da nas čaka še zaključno družinsko srečanje na izletniškem turizmu Jokl v Črešnjevcu, kjer nam bo predavala revmatologinja Vesna Kovačič Grobeljšek, dr. med., in sicer na temo adherence na zdravljenje.

Dragi revmatiki iz Majšperka in okolice, pridružite se nam. Kolikor sem opazila, nas je zelo malo včlanjenih v društvo. Res nam članstvo ne more vzeti revme in njenih bolečin, lahko pa nam da obilico dobre volje in omogoči prijetno druženje. Pridite. Želim vam samo še: SREČNO!

Mira Trifunac

Oratorij Bolfenk 2017

Marija, ti mati, pomagaj postati mi pripravljen na Boga »...« To je bila letošnja himna oratorija na Bolfenku z naslovom DOTIK NEBES. Na Bolfenku smo skupaj preživeli tri dni: 40 otrok, 7 animatorjev in 3 kuharice. Naučili smo se novih pesmi, ustvarjali na dramskih delavnicah, delavnicah kuhanja, plesa, risanja, izdelovanja obeskov. Priredili smo filmski večer, igrali športne igre in si omislili velik tobogan s tekočo vodo, na katerem smo najbolj uživali. Predvsem pa smo se veliko naučili o Mariji, Jezusovi in naši materi. O njej so nam pripovedovali Tjaša, Branka in g. župnik, veliko pa smo vedeli že sami. Majšperški g. župnik nas je obiskal vsak dan in nikoli ni prišel praznih rok. Poleg tistih »najboljših« bombonov je imel vedno še polno vrečo sladoleda. Bilo je res zelo vroče, zato smo se kornetov na moč razveselili. Pohvaliti moramo kuharice, ki so nam zelo dobro kuhale, še posebej tisti dan, ko so pekle pice. Kuhinjo jim je ta dan odstopila gospa Lončarič, da so bile pice res hitro pečene, mi pa smo se počutili izredno pomembne in imenitne, saj smo jedli kot v pravi piceriji. Animatorji s Tjašo na čelu so bili ves čas z nami, z nami so ustvarjali, prepevali in igrali športne igre. En večer so nam priredili celo disko, da smo plesali in peli. Zadnji dan, preden smo se odpravili domov, pa smo imeli zaključno mašo. Nanjo smo se dobro pripravili in potem sodelovali s prošnjami, zahvalami, branjem berila in petjem. Cerkev na Bolfenku smo napolnili do zadnjega kotička, saj so k maši

prišli tudi naši starši, pa še kakšna babica in dedek. Gospod župnik nas je na koncu povabil, naj se oratorija udeležimo tudi prihodnje leto. Vsi smo bili odločeni – pridemo!

V septembru smo se potem udeležili tudi oratorijske maše v farni cerkvi sv. Miklavža v Majšperku, kjer smo prav tako sodelovali s prošnjami, zahvalami, petjem in smo tako tudi drugim pokazali, kaj smo se naučili na oratoriju. Hvala vsem, ki ste nam na Bolfenku pripravili tri čudovite dni!

Otroci oratorija Bolfenk 2017

Oddaja V nedeljo dopoldne pod lipo

Glasbena sekcija Veseli prijatelji UD Ustvarjalec Majšperk se je 29. 10. 2017 v oddaji V nedeljo pod lipo na TV Celje že petič družila s predstavniki društev občine Majšperk in sosednje občine Makole.

Tako kot vedno smo se tudi v nedeljo, 29. 10. 2017, ob 10.

uri zbrali v studiu TV Celje in se pripravili na neposredni prenos televizijske oddaje, v kateri smo predstavili društveno delovanje v občinah Majšperk in Makole. Iz društev občine Majšperk smo bili: jaz sam kot vodja glasbene sekcije UD Ustvarjalec Majšperk, članica glasbene sekcije UD Ustvarjalec Majšperk ga. Vida Novak, ki nam je skuhalo bučno

juho, predsednik Društva vinogradnikov in sadjarjev občine Majšperk g. Zvonko Marčič, ki nam je predstavil njihovo delovanje in tudi težave, ki jih spremljajo med letom. S seboj ni pozabil prinesiti izvrstne kapljice. Bližajo se zimski dnevi, zato je bila z nami tudi predsednica Čebelarskega društva Majšperk ga. Tatjana Vedlin, ki nam je predstavila delovanje društva, predvsem pa delo čebeljih družin in uporabo njihovih izdelkov. Po planinskih poteh nas je popeljal predsednik Planinskega društva Donačka gora Stoperce g. Albin Lorber in nam razložil, da so planinske poti zelo lepe, so pa lahko tudi nevarne, če ne upoštevate zakonov narave. Da bi bilo druženje medobčinsko, smo v oddajo povabili tudi g. Jožeta Vouka, predstavnika Forme vive Makole, ki nas je z videoposnetki popeljal po 10 km dolgi poti Forme vive Makole. Ravno zaradi delovanja Forme vive smo tudi v občini Majšperk dobili 4 umetnine iz kamna, ki jih je izdelal priznani umetnik g. Franci Černelč. Tudi na Društvo gospodinj Makole ne smemo pozabiti, saj so nam pod vodstvom predsednice društva ge. Vide Krapše pripravile vrsto izvrstnih dobrot, za katere so dobile visoka in najvišja priznanja. Pod

lipo se zmeraj tudi poje in igra, zato sem kot ljudski godec Joža na harmoniko v živo zaigral, da so gostje zaplesali. Na citre nam je zaigrala Aneja Kupčič in prav lepo so nam zapeli naravni talenti, otroci OŠ Majšperk, ki jih je spremljala ravnateljica OŠ Majšperk ga. Evelin Kočevar. Otroci niso imeli prav nobene treme. Obiskal nas je tudi slikar g. Dragan Padovac iz Šentjurja, ki je letos slikal na Sestrškem jezeru kot tudi na Formi vivi Dežno. Povedal je, da je bilo v Majšperku in Makolah zelo lepo ustvarjati.

V imenu glasbene sekcije Ljudskih pevcev in godcev Veseli prijatelji se zahvaljujem vsem, ki ste nas spremljali na TV Celje, voditeljici oddaje V nedeljo pod lipo ge. Polonci Marzel in njenim sodelavcem, da smo lahko predstavili delo naših društev v haloških občinah Majšperk in Makole, ter vsem, ki ste nas moralno in materialno podprli. Hvala občini Makole, prav posebna zahvala pa gre občini Majšperk.

Jožef Novak,
vodja glasbene sekcije UD Ustvarjalec Majšperk

V Majšperku smo že šestič peli, igrali, plesali in se smejali

Res je. V nedeljo, 19. 11. 2017, je glasbena sekcija Veseli prijatelji iz UD Ustvarjalec Majšperk že šestič priredila srečanje ljudskih pevcev in godcev z naslovom V Majšperku pojemo in igramo po domače. Poleg petja, glasbe in plesa je bilo obilo smeha, kar pomeni, da je bil cilj dosežen, saj so naši zvesti poslušalci tudi letos napolnili dvorano KPC Majšperk.

Tudi letos so prišli v Majšperk zapet in zaigrat gostje iz bližnje in daljne okolice, za kar se jim prav lepo zahvaljujemo. To so: ljudski pevci kvarteta Dobrinček iz Žetal, ljudske pevke iz Telč na Dolenjskem, ljudski godci FS Makole, družina Repenšek iz Mozirja, ljudske pevke KD Skorba (Hajdina), ljudski godec Joža iz UD Ustvarjalec Majšperk, ljudski pevci Varberski fantje iz Šmartnega na Pohorju, ljudske pevke sestre

Kopinske iz Cirkulan, etnoskupina Nojek iz Bistrice ob Sotli, ljudski pevci Jesensko cvetje iz Šentjurja, citrarka Aneja Kupčič s Ptujске Gore, učenci OŠ Stoperce, zaplesala nam je folklorna skupina KPD Stoperce, naš program pa je letos začela skupina Metulji iz vrtca Majšperk, končali pa Veseli prijatelji iz UD Ustvarjalec Majšperk s skupno pesmijo Mi se imamo radi.

Prav lepa hvala vsem nastopajočim za lepo nedeljsko popoldne. Posebna zahvala gre tudi vam, spoštovani obiskovalci, ki ste v tako velikem številu prišli spodbujati naše glasbene prijatelje. Hvala vsem, ki ste nam s prostovoljnimi prispevki pomagali izpeljati to srečanje. Posebej se zahvaljujemo donatorjem, ki nam vsako leto po svojih močeh pomagajo.

Nastop vrteške skupine Metulji (foto: Eva Milošič)

Veseli prijatelji (foto: Eva Milošič)

Donatorji prireditve so bili: Občina Majšperk, Jožef Žolger, Okrepčevalnica Zelena dolina, Foto Brbre, Trgovina Dino, Kmetija Lončarič, Okrepčevalnica pri babici Bredi, Okrepčevalnica Atila, Dolina Winettu, Litož d.o.o. iz Stoperc, Ptujška klet d.o.o., Picerija Špajza Janez Vuk s.p., Mizarstvo Fredi Vuk s.p., Gostilna Dolinca, Cvetličarna Dotik, Bar Bedrač Stoperce, Top kafe Majšperk, Ida Lorber – računovodstvo, Okrepčevalnica Gajser, Jožica in Marjan Petek, Elektroinštalaterstvo Vuk, Prodajalne Žerak, Mesarstvo Hrga Mezgovci, Jožica Lenič (Šentjur), Mlin Korošec (Zabovci), Elza in Pepi Merc, Marija in Karel Voglar, Milenka in Anton Zafošnik, Zdenka in Zlatko Serdinšek, Reklamni atelje Babšek, Radio Sraka Novo mesto, Radio Murski val, Radio Maribor, Radio Slovenske gorice, Radio Ptuj, Radio Maksi, Radio Pohorje, Radio Slovenj Gradec, Radio Celje, Radio Štajerski val, Radio Prlek, Radio Koper, TV Celje, SIP TV, Občina Kidričevo, Občina Makole, Občina Rogatec. Veseli prijatelji se prav lepo

zahvaljujemo za vso podporo, ki nam jo daje gospa županja dr. Darinka Fakin, saj se vidi, da ji je mar za kulturo. Hvala članici Veselih prijateljev Vidi Novak, ki vsako leto poskrbi za naše nastopajoče, hvala Greti Gerečnik in Nevenki Potočnik, ki ji vedno pomagata, Tonetu Šobi in Janku Cepu. Posebej hvala tudi voditeljici Polonci Marzel s TV Celje in voditelju Darku Povšetju z Radia Sraka Novo mesto.

V imenu Veselih prijateljev in v svojem imenu se vam še enkrat zahvaljujem za množičen obisk med ljudskimi pevci in godci v Majšperku. Že vnaprej pa vljudno vabljeni na sedmo srečanje leta 2018. Ohranjajmo ljudsko izročilo naših dedkov in babic, da ne bo šlo v pozabo. Hvala vsem gledalcem in poslušalcem, ki nas spremljate.

Jožef Novak,
vodja glasbene sekcije UD Ustvarjalec Majšperk

Jesenske aktivnosti Društva invalidov Majšperk in Kidričevo

V petek, 15. 9. 2017, je Društvo invalidov Majšperk in Kidričevo organiziralo že tradicionalni tridnevni vikend paket – rekreacijo na morju v Izoli. Vreme ni bilo nič kaj prijazno, saj je bilo oblačno in je rahlo deževalo. Toda bolj kot smo se približevali Primorski, bolj so se trgali oblaki in posijalo je sonce. Še isti dan smo se po kosilu z avtobusom odpravili po nakupih in ogledih v Trst. Soboto in nedeljo dopoldne pa smo izkoristili za kopanje in sprehode po Izoli. V nedeljo po kosilu smo se zadovoljni, polni energije odpeljali proti domu in se ustavili še na Trojanah.

V sredo, 27. 9. 2017, in v petek, 10. 11. 2017, je društvo organiziralo predavanje z naslovom »Zdravje in dobro počutje

za vso družino« – o zdravljenju z mikrocelularno magnetno terapijo. Po programu smo imeli 19. 11. 2017 kulturni dan, ogled Zasavja. Najprej smo se ustavili pri Delavskem domu v Trbovljah. Tam nas je pričakala animatorka, nam zaželela dobrodošlico ter nas popeljala na ogled rudnika. V pododruju Delavskega doma Trbovlje smo si ogledali virtualni muzej rudarstva, ki je edinstven v Evropi, saj je na nov, sodoben način predstavljena več kot 200-letna zgodovina rudarstva. Skozi videopredstavitvev smo lahko izkusili življenje v rudarski koloniji, si ogledali aktualno socialno sliko rudarstva, z virtualnimi očali pa smo se sprehodili po pravih rovih trboveljskega rudnika. Po končanem ogledu v Trbovljah smo se odpravili na ogled Steklarne Hrastnik. Ogledali smo si

proizvodnjo stekla, ki ima 160 let staro tradicijo izdelovanja vrhunskega stekla najrazličnejših posebnih oblik iz najčistejšega stekla. Vsak udeleženec ogleda je prejel simbolično darilo – personaliziran kozarec z napisom »Obisk Zasavja – november 2017«. Na koncu ogleda so nas popeljali tudi med bogato založene police trgovine GlaSHuta z vrhunskimi izdelki, kjer so nam prijazne prodajalke steklarne svetovale pri nakupu. Po opravljenem nakupu smo se odpravili proti domu in dan zaključili v gostišču Pem v Straži pri Oplotnici. Tako je minil še en nepozaben dan članov DIMK, ki so se udeležili kulturnega dneva.

Čas neizmerno hitro beži in že je tu mesec december, zadnji mesec v letu, poln pričakovanj in obdarovanj. Srečanje invalidov, ki predstavlja zaključek aktivnosti v letu 2017, imamo v mesecu decembru. Ker je tu predbožični čas, poln luči in upanja, bomo obiskali in obdarili bolne in socialno ogrožene člane našega društva.

Vsem članicam in članom Društva invalidov Majšperk in Kidričevo želim vesele božične praznike ter srečno, predvsem pa zdravo leto 2018.

Jože Rober,
DI Majšperk in Kidričevo

Po 25 letih ponovno snidenje

Pred petindvajsetimi leti smo uspešno zaključili osnovnošolsko izobraževanje na Osnovni šoli Majšperk. Vsak se je odločil po svoje in naše poti so se razkropile po vsej Sloveniji in tudi po tujini. Po dolgih dogovarjanjih smo se trije sošolci odločili, da pripravimo srečanje. Srečali smo se 29. septembra v Piceriji Špajza.

Pričeli smo se zbirati. Komaj smo čakali, da se vsi zberemo. Takrat, ko smo zadnjič šli iz naše šole, smo bili še mladi, igrivi in brez skrbi. Po petindvajsetih letih pa se je marsikaj spremenilo. Starejši, modrejši smo, ampak vseeno je v nas še ostal tudi delček mladostne igrivosti. Čeprav se z nekaterimi nismo videli že več let, je med nami stekel pogovor kot v času našega šolanja. Na dan našega srečanja so privreli marsikateri spomini iz šolskih klopi. Spomnili smo se tudi sošolcev in sošolk, ki niso bili z nami. Poskrbljeno je bilo za dobro vzdušje in dobro večerjo, ki so nam jo pripravili v Piceriji Špajza, katere lastnika sta naša sošolca. Ker pa šolanje ne mine brez vodje, smo bili izredno veseli, da se je našemu povabilu odzvala tudi

razredničarka A-razreda, gospa Marta Šmigoc, ki nas je v času naše »pubertete« vodila skozi zadnja šolska leta. Po njenem odzivu je bila našega povabila zelo vesela. S sabo je prinesla tudi fotografije iz šolskih dni. Povedala nam je tudi nekaj zgodb, na račun katerih smo se dodobra nasmejali. Še lepši občutek nas je preveval, ko nas je učiteljica skoraj

vse prepoznala ob ponovnem snidenju. Res pa je, da smo med nami pogrešali tudi razrednika B-razreda, gospoda Darka Supančiča, ki pa ga žal ni bilo med nami. V upanju na ponovno srečanje pozdravljamo vse naše sošolke in sošolke ter razrednika in razredničarko.

Nataša Letonja, Suzana Vuk,
Jani Vuk

Klub Mercedes-Benz obiskal Ptujsko Goro

V nedeljo, 3. 9. 2017, so nas po 15. uri obiskala Mercedesova vozila iz Münchna. Ko so vozniki prispeli na trg pod cerkvijo, so svoja vozila lepo razstavili, da smo naredili skupinsko fotografijo. Avtomobile je prišla pogledat tudi ga. županja. Najprej so si ogledali cerkev in multivizijo, nato pa so prišli še k nam na majhen prigrizek. Vsi so bili navdušeni nad našim gostoljubjem in obljubili, da se bodo še vrnili.

Turistično društvo Ptujaska Gora

Tekmovanje ARG na Ptujski Gori

Radioklub Ptujaska Gora je 23. septembra 2017 organiziral Rodprto jesensko KV ARG prvenstvo ZRS (Zveza radioamaterjev Slovenije). Na lepo sončno soboto se je zbralo 22 tekmovalcev iz cele Slovenije in 15 naših članov za izvedbo tekmovanja. Naši člani so postavili štart pri gomilah na Podložah. Pet skritih radijskih oddajnikov (lisic) so namestili v gozdovih Podlož, Doklec in Ptujске Gore. Končni cilj je bil v športnem parku Ptujaska Gora. Tekmovalci so imeli 140 minut časa za iskanje skritih lisic. Večina tega časa ni prekorračila ter je uspešno našla lisice. Med uvrstitvami bi omenil dobro uvrstitev naših članov Miroslava Kužnerja in Janeza Haložana. Po koncu tekmovanja je sledila podelitev priznanj in pokalov za letošnje tekmovanje. Okrepčali smo se s toplo malico, ki jo je pripravila naša članica Zdenka. Tekmovalci so zadovoljni zapuščali Ptujsko Goro. Obljubili smo si, da se drugo leto spet vidimo ter svoje znanje v radioamaterski goniometriji preizkusimo na našem terenu.

Franc Kolar S52KH

Obiskali smo naše jubilate

Naš član Leopold Vinkler je 4. novembra praznoval devetdeseto obletnico rojstva in se tako pridružil klubu naših jubilatov devetdesetletnikov: Karlu Roberju, Leopoldini Vodušek in Luciji Krivec, ki letos praznujejo že enaindevetdeseto obletnico rojstva. Obiskali smo tudi naša zlatoporočenca Terezijo in Franca Planinca iz Doklec, ki sta si zvestobo obljubila 18. novembra pred petdesetimi leti. Biserno poroko, 60 let skupnega življenja, pa sta 17. novembra praznovala Pavla in Franc Lampret s Ptujске Gore. Vse naše jubilate smo ob njihovih jubilejih obiskali, da jim zaželimo vse najlepše, skupne sreče, zdravja in zadovoljstva v jeseni življenja, seveda z željo, da se ob naslednjem jubileju spet vidimo.

UO DU Ptujaska Gora

Leopold Vinkler

Bisernoporočenca Paula in Franc Lampret

Zlatoporočenca Terezija in Franc Planinc

V Društvu upokojencev Ptujška Gora smo uspešno zaključili tekmovanja v kegljanju s kroglo na vrvici

Tekmovanja v letošnjem letu so končana, tako da smo lahko naredili analizo delovanja naše sekcije v letu 2017. Skupno mnenje je, da je bilo tudi leto, ki je za nami, prav tako kot vsa leta doslej zelo uspešno. Tekmovali smo v naši ligi, kjer je bila ženska ekipa z osvojenim prvim mestom najboljša, moška pa je osvojila tretje mesto.

Vse leto smo se zelo uspešno udeleževali številnih turnirjev v spodnjepodravski in zgornjepodravski regiji, kjer smo se družili z društvi upokojencev v smislu družabno-tekmovalnih srečanj. Seveda z vsemi že vrsto let zelo dobro sodelujemo

in se medsebojno obiskujemo na naših prireditvah, kar je opazno tudi na našem turnirju, ki ga vsako leto organiziramo ob prazniku naše občine. Sodelovali smo tudi na regijskem prvenstvu Spodnjega Podravja v Miklavžu pri Ormožu, na katerem je naša ženska ekipa osvojila prvo mesto in se tako uvrstila na državno tekmovanje, ki je bilo letos v Marjeti na Dravskem polju. Na tem tekmovanju, ki so se ga udeležile ekipe iz slovenskih društev upokojencev, ki so v svojih regijah osvojile prva mesta, so bile Ptujskogorčanke odlične tretje.

Daniel Uran

Župnijska Karitas na Ptujski Gori

Geslo letošnjega tedna Karitas, ki je potekal od 27. 11. do 3. 12. 2017, je »Kje sem doma?«. Geslo nas spodbuja k razmisleku o domu. Kjer je naše srce, tam se počutimo doma. Kjer so ljudje, ki nas imajo radi, tam je naš dom. Toplino doma potrebujejo tudi številne družine v stiski. Največ, kar jim lahko poklonimo, je občutek sprejetosti, razumevanja in varnosti. In prav na tak način poskušamo sodelavci Karitas graditi dom za družine v stiski. Skupaj s toplo besedo pa Karitas lahko pomaga ranljivim družinam le z darovi. Tudi letos je veliko družin v težkih preizkušnjah zaradi brezposelnosti, bolezni, hujših nesreč ter prenizkih in nerednih dohodkov. Potrebujejo našo pomoč. Karitas ljudem v stiski odpira vrata v 457 župnijah, kjer se 11.000 prostovoljcev celo leto trudi pomagati, podpirati in opogumiti ljudi v stiski. Kot vsa leta doslej smo se v ŽK Ptujška Gora odzvali pozivu Slovenske Karitas in prodajali sveče ob prazniku vseh svetih. Znesek od prodaje sveč je namenjen pomoči potrebnim. Zbirali smo ozimnico

za NŠK Maribor. Zbrali smo 85 kosov različnih živil ter jih poslali na Karitas v Maribor. Ta jih bo razdelila ljudem, ki potrebujejo to vrsto pomoči. V mestu je velika brezposelnost in je več družin v stiski.

Župnijska Karitas Ptujška Gora vsako leto uspe pomagati številnim družinam. Letos je bilo veliko pomoči namenjene družinam v stiski. Brez vaše dobrote, brez vaših darov pa bi bili tudi prostovoljci mnogokrat brez moči. Odvisni smo od tega, kar nam podarite, da lahko s tem pomagamo drugim. Hvala, da imate odprto srce in vidite človeka v stiski. V imenu ŽK Ptujška Gora, predvsem pa v imenu vseh, ki ste jim pomagali, se iskreno zahvaljujemo. Želimo vam blagoslovljene božične praznike, v letu 2018 pa naj bo vaše življenje prepleteno z dobroto in usmiljenjem do bližnjega.

Sodelavci Župnijske Karitas Ptujška Gora

Tradicionalno martinovanje na trgu Ptujške Gore

Na trgu Ptujške Gore je bilo ponovno veselo, saj je 12. novembra – na Martinovo nedeljo – potekalo tradicionalno martinovanje. S tem dnem so se nekako zaključile prireditve v času martinovanja na območju Haloz. Organizatorji martinovanja na Ptujski Gori – Društvo vinogradnikov in sadjarjev Majšperk, Turistično društvo Ptujška Gora in Društvo žena Tisa Ptujška Gora – so poskrbeli za izvedbo prireditve.

Na trgu pod baziliko Marije Zavetnice se je zbrala množica ljudi, ki jo je lepo jesensko vreme privabilo na prireditev. Tokrat so nas obiskali tudi izletniki iz sosednje občine Rogatec. Na stojnicah se je ponujala domača kulinarika, slane in sladke dobrote, ki so jih pripravili TD Ptujška Gora, Društvo

žena Tisa ter drugi domačini. Prav tako ni manjkalo žlahtne vinske kapljice članov DVS Majšperk ter lokalnih vinogradnikov. Na trgu je zadišalo tudi po pečenih kostanjih. Za uvod so poskrbeli naši muzikantje Ivan Kojc, Tadej Korošec in Vlado Jurc, ki nas spremljajo že vrsto let. Po pozdravnem nagovoru predsednice TD Ptujška Gora Tanje Leskovar je sledil nastop župnijskega pevskega zbora Magnifikat pod vodstvom g. Petra Gojkoška s pesmima Dekle mi v ogradi rožce sadi in Micka bi rada Jurka dobila. Po nastopu zbora je vse navzoče pozdravil predsednik DVS Majšperk g. Zvonko Marčič. Program so nadaljevali učenci 4. razreda podružnične OŠ Ptujška Gora, ki so zaplesali ob pesmi Ob bistrem potoku je mlin in tako popestrili dogajanje na trgu. Sledil je nagovor ge. županje občine Majšperk dr. Darinke Fakin, ki

se je zahvalila vsem organizatorjem ter nam zaželela prijetno druženje. Po nagovoru je pater Martin Gašparič opravil še blagoslov mladega vina. Za zaključek kulturnega programa pa je na harmoniko zaigral še mlad harmonikar Matevž Vedlin.

Ob prijetnem druženju obiskovalcev na trgu, mamljivem vonju po pečenem kostanju ter prijetnem poslušanju naših muzikantov se je prireditev nadaljevala še pozno v popoldne. Na koncu še zahvala ge. Veri in g. Branku Sagadinu za domače mesnine, Okrepčevalnici Gajser, Kmečki pekarni

Metličar iz Zgornjih Jablan, Mesariji Kokol iz Dolan ter članicam in članom vseh treh društev in vsem domačinom za vse dobrote in za pomoč pri prireditvi. Zahvala gre tudi g. Stojanu Kerblerju za fotografiranje ter vsem nastopajočim za popestritev kulturnega programa na letošnjem martinovanju.

Turistično društvo Ptujška Gora
Društvo vinogradnikov in sadjarjev Majšperk
Društvo žena Tisa Ptujška Gora

NOVICE IZ STOPERC

Razglas kot ohranjanje dediščine

Zapisali smo že, da Društvo gospodinj Stoperce obuja »RAZGLAS«, star način obveščanja krajanov o zadevah, pomembnih za življenje in razvoj Stoperc. Vsako nedeljo po jutranji maši so se moški zbrali na »placu«. To je bilo lepo pometeno dvorišče stare Tacigove domačije nasproti cerkve. Moški, katerih večina se je že okrepčala v bližnji gostilni, so rekli, da grejo »na preklic«. Razglas je prebral občinski odbornik, tajnik krajevne skupnosti ali drug za kraj pomemben mož. Stal je pod veliko smreko ob cerkvenem obzidju. Smreko je žalostno položilo neko zimsko neurje, zid pa še stoji. Razglas je ljudem razkril, katere so njihove obveznosti za razvoj kraja; ugodnosti je bilo seveda veliko manj. Razglase so brali že pred drugo svetovno vojno in še dolgo po njej. Ženske se tega opravila niso lotevale.

Razglas, ki ga je letos prebral Srečko Taciga, napisala pa Anica Taciga, je bil sledeč: »Razglas v nedeljo, 20. avgusta leta 2017. Lepo dobro jutro želim vsem prisotnim. Spet je prišel čas, ko vam imam nekaj povedati. Da smo leto začeli slabo, vsi veste, saj je bila močna pozeba. Sadno drevje je ostalo prazno, vinogradi osiromašeni, pa tudi s praznično potico se letos ne bomo sladkali. Orehova drevesa so komajda malo ozelenela. Mi bomo to že preboleli, strah nas je za državo, kako bo izvedla zakon o trošarini za vsak liter šnopsa. Pa pustimo to, se bodo že znašli kot zmeraj. Pesem pravi »Kmetič veselo na svetu živi«; pri nas vsaj dva dni v mesecu maju, ko člani Združenja rejcev plemenskih telic priredijo kmečki praznik. Tekmujejo v ročni košnji in v gozdarskih veččinah. Ocenjujejo vino in suhomesnate izdelke. Vedno več je dobrih ocen, zlatih in srebrnih priznanj. Praznovali smo antonovo, Prešernov dan, dan žena, materinski dan, seveda tudi fašenk. Folklorna sekcija KPD Stoperce je dobro predstavila dogajanje na Donački gori, članice Društva gospodinj Stoperce pa so poskrbele za lačne maske in obiskovalce na povorki. Ker je majsko drevo simbol delavskega praznika, smo postavili tudi tega. Sodelovala so vsa društva v kraju pod taktirko vsakoletnega organizatorja dogodka, Planinskega društva Donačka gora Stoperce.

V središču Stoperc se dogaja nekaj pomembnega. Dom krajanov je eno samo gradbišče. Občinski svet z županjo na čelu je namenil sredstva za prenovo doma. Bajе bo nekaj posebnega, samo tega ne sme izvedeti ljubljanski župan! Društva pripravljajo razne prireditve. Vidi se, da v naši občini živijo zavzeti in delavni občani, in to od najmlajših do najstarejših. To smo pokazali tudi v Stopercah, saj smo v rekordno kratkem času postavili grad na hribu za cerkvijo. Ptujška občina sigurno obžaluje, da nas ni izbrala za izvajalca del na ptujškem mostu. Grad nam je sicer malo uničilo neurje. Tako zdaj izgleda kot večina slovenskih gradov.

A brez skrbi. Do 2. septembra, ko bo ponovno oživel s predstavo, ga bomo obnovili. Škodo bomo prijavili na Občino Majšperk, ker ga nismo zavarovali. Vanj se bo ponovno vselila štatemberška grajska gospoda. Ob iskanju izgubljenega sina nam bo predstavila legendo o nastanku Gnadnega vrha in cerkve sv. Ane. Vse, ki predstave še niste videli, vabim, da to storite, ne bo vam žal. Tisti pa, ki smo jo že pogledali, itak pridemo.

Članice Društva gospodinj Stoperce letos pripravljajo že deseti zajtrk za občane. Nekaj mi je prišlo na uho, da za desetletnico pripravljajo tudi pohano. Zato vas vabim, da gremo čim prej do pogostitvenega prostora, kjer se bo našlo nekaj za vsak okus. Tudi druženje ob polni skupni mizi je prijetno. Če bo kateremu slabo po zajtrku, naj se oglasi v Dolini Winettu na prazniku borovničevca. To je hitra in zanesljiva pomoč, ker urgentnega centra na Ptujju ne bo še tako kmalu. Naslednjo nedeljo vas vabim na ogled strelske tekme na strelišču v Stopercah. Če vas sama tekma ne zanima, pa imamo lovci zmeraj kaj kosmatega povedati. Seveda boste prišli še na otvoritev obnovljenega doma krajanov v oktobru. Gospodinje pa bodo na tečaju napekle pecivo za veselo martinovanje, ki ga prirejajo za svoje može. Še se bo dogajalo. Zato za vse ostale prireditve prelistajte Majšperčana, in to večkrat. Sedaj pa hitro na zajtrk, da se ne bo ohladil! Dober tek in navsidenje prihodnje leto.«

Vera Planinc

Prostovoljno gasilsko društvo Stoperce v letu 2017

Vedno več je naravnih nesreč, vedno več napisanega v črnih kronikah medijev o takšnih in drugačnih tragičnih dogodkih, ki ponavadi temeljito spremenijo življenje posameznikov, družin ali večjih družbenih skupnosti. V veliko takih primerih pa vmes posežejo gasilci, ki s svojo dejavnostjo in požrtvovalnostjo preprečijo, zmanjšajo ali vsaj omilijo posledice takšnih dogodkov. Na to se morajo gasilci skrbno pripravljati, se nenehno izobraževati, krepiti svoje fizične in psihične sposobnosti ter posodabljati svojo opremo, ki mora biti vsak trenutek pripravljena za uporabo. Podobno temu delujemo tudi gasilke in gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Stoperce. Izobraževanja in vaje načrtujemo in izvajamo znotraj društva, v sodelovanju s sosednjimi gasilskimi enotami in v okviru Gasilske zveze Majšperk. Posamezni člani, in teh ni malo, se izobražujejo v učnih centrih na Igu in v Pekrah. Preventivno delujemo v sodelovanju z najmlajšimi v naši podružnični osnovni šoli ter v društvu z našo gasilsko mladino. Občane smo že večkrat seznanjali s prvimi ukrepi v primeru nevarnih dogodkov, s postopki prve nujne medicinske pomoči, predvsem s postopki oživljanja, jim pojasnjevali uporabo in namen AED (avtomatski eksterni defibrilator), ki je na pročelju našega gasilskega doma in vedno vsem na razpolago. Žal pa v tem letu nismo izvajali samo vaj in se pripravljali, pač pa smo morali kar nekajkrat hitro in resno v okviru svojih nalog in pristojnosti poseči v dogodka na našem požarnem območju. Gasili smo travniško-gozdne požare, dimniške požare, nudili smo prvo medicinsko pomoč, pomagali

smo pri sanaciji zemeljskih plazov, črpali vodo iz prostorov ob neurju, odstranjevali smo podruta drevesa na cestah in poteh, opravljali prevoze pitne vode in še bi lahko naštevali. Letos smo v opremo, vzdrževanje tehnike ter v objekte investirali več kot 15.000 evrov. Kupili smo več delovnih gasilskih oblek, nekaj gasilskih armatur, vlagali v vzdrževanje vozil. Glavna investicija pa je bila postavitve objekta za razstavo zgodovinskih gasilskih predmetov našega društva.

Velik poudarek dajemo tekmovalni dejavnosti. Že spomladi so se naši mladinci udeležili kvizov gasilske mladine, kjer so v kategoriji pripravnikov zmagali na občinskem in regijskem tekmovanju. Na državnem so dosegli dober rezultat, razvrščeni so bili v prvo polovico tekmovalnih enot iz vse Slovenije. Na letošnjem tekmovanju GZ Majšperk smo sodelovali s petimi ekipami, dve sta dosegli prvi mesti in ena tretje (člani A in veterani so bili prvi, mladinci tretji), ostali pa so imeli manj sreče. Ekipe mladincev in veteranov (starejših gasilcev) sta se udeležili tudi tekmovanja v organizaciji Gasilske regije Podravje. Mladinci so bili med 18 ekipami peti, veterani pa med 16 ekipami odlični drugi. S tem si je ekipa veteranov pridobila pravico do udeležbe na državnem gasilskem tekmovanju, ki bo naslednje leto. Ta ekipa se je na državno tekmovanje uvrstila že drugič, leta 2016 so bili v Kopru sedmi med 67 ekipami.

Ob izteku leta 2017, ko je čas za voščila, izkoriščamo to pri-

ložnost, da vsem občankam in občanom naše občine zaželimo mirne in lepe decembrske praznične dni, v novem letu 2018 pa veliko lepih trenutkov. Vse naše krajane pa bomo decembra tradicionalno obiskali, jim izročili gasilske koledarje in

zaželeli vsega lepega, predvsem pa miru in varnosti.

Adi Kopše,
predsednik PGD Stoperce

Ohranjamo tehnično in kulturno dediščino stoperških gasilcev

Prostovoljno gasilsko društvo Stoperce je lani praznovalo 80-letnico obstoja in delovanja. V dolgih letih so se dogajale korenite spremembe na vseh področjih, predvsem na področju strategije pri gašenju in posredovanju v drugih nevarnih situacijah. Gasilska tehnična sredstva so se razvijala po svoji učinkovitosti, uporabnosti in kakovosti. Zato smo v zadnjem desetletju v društvu zamenjali skoraj vso opremo in vozila. Ostal je star lesen gasilski vprežni voz, ki je služil našim gasilcem vse do leta 1974. Po znanih podatkih so stoperški gasilci ta voz kupili leta 1952 v Lovrencu na Dravskem polju. Potrebovali so ga za prevoz opreme. Že več let je v prostorih društva samevala stara motorna črpalka znamke DKW – Rosenbauer, izdelana leta 1942. Takrat jo je za potrebe gašenja stoperškim pre-

bivalcem dodelila nemška okupacijska oblast. Motorna črpalka je služila kot osnovno tehnično gasilno sredstvo vse do leta 1993, ko smo kupili novo. Zani-

mivo je, da je s pomočjo domačih strokovnjakov delovala vseskozi in deluje še danes. Motorna črpalka je bila za svoj čas vrhunsko, saj je imela zmogljivost

800 litrov vode na minuto pri osmih barih tlaka.

Ker v obnovljenem stoperškem gasilskem domu ni bilo primerne prostora za ta dva zgodovinska eksponata (zgradba ni bil grajena namensko kot gasilski dom), smo razmišljali, kaj storiti. Velika škoda bi nastala, če bi predmete prepustili zobu časa. Tako je lani vzniknila ideja, da postavimo primeren objekt, v katerem bi bili predmeti zavarovani pred vsemi neugodnimi vplivi. Idej je bilo več, obveljala pa je tis-

ta, ki je govorila o kovinsko-steklenem objektu, ki bi glede na načrtovano obnovo doma krajanov in videz gasilskega doma ustrezno in nemoteče deloval v tem okolju. Željo smo predstavili županji občine Majšperk dr. Darinki Fakin, ki je načrte podprla. Na podlagi povpraševanja smo našli izvajalca, to je podjetje Lešnik d.o.o. iz Lenarta, ki je objekt izdelalo v dogovorjenem času in kvalitetno. Vrednost objekta skupaj s temeljno ploščo je bila 8.000 evrov. Dve tretjini je prispevala občina, eno tretjino pa naše gasilsko društvo. Ponosni smo, da smo 6. oktobra 2017 sodelovali pri neponovljivem dogodku, ki smo ga organizirali Občina Majšperk, KS Stoperce in društva v našem kraju. Tega dne smo svečano predali svojemu namenu lepo obnovljen dom krajanov, dobili smo prvo umetniško skulpturo, moža s stopo, in moderen objekt za hrambo gasilskih zgodovinskih eksponatov. Zdaj sta v njem le voz in motorna črpalka ter nekaj manjših gasilnih pripomočkov, v bodoče pa bomo zbirko dopolnjevali še z drugimi zanimivimi zgodovinskimi gasilnimi predmeti. Ponosni in veseli smo, da smo pred propadanjem rešili te predmete, ki so zdaj na ogled širši javnosti. Prav tako pa objekt nemoteče stoji v okolju in ga dopolnjuje.

Adi Kopšče

17. pohod po Stoperški planinski poti

Člani PD Donačka gora smo tudi letos organizirali tradicionalni pohod po Stoperški planinski poti. Že ustaljen termin tega pohoda je druga sobota v oktobru. Sama pot poteka po obronkih Stoperc in je krožna. Na tem tradicionalnem pohodu jo pohodniki prehodijo v dveh delih. Letos je bil na vrsti prvi del. Začetek pohoda je vedno v središču našega kraja, natančneje na terasi domačega podjetja Litož. Tam se pohodniki vpišejo in dobijo prvi žig v dnevnik. Jutro je bilo letos sicer megleno, a nakazoval se je lep, sončen dan in takšen je tudi bil. Za dober začetek smo tudi letos postregli s čajem in žemljicami. Okrog 100 pohodnikov se je nato odpravilo po glavni cesti Stoperce–Rogatec do vrha vsem dobro znane Stare grabe. Tam je pot zavila levo in jih pripeljala do Rudijevega doma (planinska kočica pod Donačko goro), kjer so dobili drugi žig. Nadaljevali so po Kupčinjem Vrh, kjer sta jih na prijetnem vikendu pri Jusovih čakala tretji žig in topla

malica. Za še bolj veselo vzdušje je zagraba Stoperška banda, najbolj korajžni pohodniki so celo zaplesali. Ker je bil dan kratek, je bilo treba naprej do Kosovega sedla in proti Jelovicam, kjer je zadišalo po pečenih kostanjih in moštu. Pohodniki se tam vedno z veseljem us-

tavijo. Sledil je le še spust. Svoj zadnji žig so pohodniki prejeli v okrepčevalnici Dolina Winettu. Tam je tudi vsakoletni zaključek pohoda. Vabljeni, da se nam kdaj pridružite.

PD Donačka gora

Pohod na Sabotin in malo izleta na Goriško za povrh

V času krompirjevih počitnic člani PD Donačka gora odpotujemo malo naokrog. Letos smo v načrt dela zapisali obisk Sabotina, ki je nekako sovpadal z obletnico 1. svetovne vojne in tamkajšnjih bitk. V planinski koči imajo lepo urejeno spominsko sobo, pravi muzej v malem, ki smo si ga z zanimanjem ogledali, prav tako kaverne in rove, ki so jih uporabljali vojaki. Sabotin je visok nekaj več kot 600 m, zato si nas je večina predstavljala, da bo to čisto malo hoje. Pa se je pot iz Solkana kar vlekla, še dobro, da smo imeli v nahrbtnikih okrepčilo. Očitno res ni vseeno, na kateri nadmorski višini štartate. Na vrhu smo imeli krajši počitek. Za hojo navzdol pa so naši planinski vodniki Albin, Špela, Dani in Žiga izbrali drugo pot, ponovno smo prečkali solkanski most in imeli priložnost videti adrenalinske skoke z njega. Uj, je globoko ... Pri avtobusu smo se ponovno zbrali okrog

15. ure. Sledil je ogled znamenite Medane, kjer pa smo našli le eno odprto gostišče. Vseeno pa smo se naužili res čudovitega razgleda po slikoviti pokrajini in vsaj na daleč videli slavni Gredič iz Štorije. Naša prijazna šoferja sta nas nato odpeljala do turistične kmetije Roj Polanec, kjer sta nas čakala okusno pozno kosilo in še degustacija vina v kleti. Malo zaspani in polni vtisov smo se okrog 22. ure vrnili v Stoperce.

In še povabilo na naslednji pohod, ki bo res nekaj posebnega. 25. decembra, torej točno za božič, gremo na Donačko goro v soju bakel (tudi kakšna novodobna svetilka je dobrodošla, posebej če piha veter). V Stopercih se zberemo ob 17. uri. Lani nas je bilo 50.

PD Donačka gora

Srečanje starejših v Stopercih

V Stopercih Krajevna organizacija RK vsako leto organizira srečanje starejših krajanov. Letos smo srečanje zaradi lažje organizacije izvedli kar med tednom, in sicer v torek, 17. oktobra. Druženje se je pričelo v cerkvi s sveto mašo, kjer je zbrane nagovoril domači duhovnik g. Ciril Čuš in jih tako duhovno obogatil. Nato smo se zbrali v lepo obnovljenem domu krajanov, kjer so nam učiteljice in učenci podružnične

šole Stoperce pripravili kulturni program, KPD Stoperce je z ubranim petjem ljudskih pevk popestrilo dogajanje. Domačinka Maja Novak je navdušila s svojim lepim glasom. Prireditve pa se zaradi obveznosti med tednom niso mogli udeležiti predstavniki občine Majšperk. Po duhovnem in kulturnem bogatenju je bilo poskrbljeno za telesno okrepčilo. Članice upravnega odbora Krajevne organizacije RK poskrbijo za

kosilo, ob katerem se starejši med seboj družijo, podelijo svoje težave, obudijo spomine in se nato veseli vrnejo nazaj na svoje domove. Nasmeh in zadovoljstvo na obrazih pa nam povedo, da je bilo delo dobro opravljeno. V prihajajočih prazničnih dneh želimo vsem starejšim krajanom vse dobro, obilo zdravja in da se prihodnje leto ponovno srečamo.

Angela Kitak

Fotografiji:
Peter Kitak in Leonida Golob

Ustvarjalna delavnica KPD Stoperce

V petek, 20. 10. 2017, smo člani ustvarjalne sekcije KPD Stoperce organizirali ustvarjalno delavnico izdelovanja nakita. Izdelali smo si različne vrste nakita, predvsem uhane in zapestnice. Zbralo se nas je okrog 15 Stoperčanov in vsak si je lahko izdelal nekaj po svojem okusu. Čas nam je hitro minil, saj je bilo vzdušje sproščeno in veselo. Ustvarjalna sekcija pa se trenutno že pripravlja na novo, božično delavnico.

Maja Žunkovič

»Gremo mlado vino probat«

Takšen naslov smo člani etnografske sekcije KPD Stoperce izbrali že za lanski Martinov pohod. Izhajali smo iz tradicije našega kraja, kjer je posebej za moške eno najlepših in najbolj zaželenih povabil prav povabilo v vinsko klet. Za letošnji pohod, ki je potekal na Martinovo nedeljo, 12. 11. 2017, smo za razliko od lanskega izbrali pot k sosedom, na makolsko stran. Razlog za to je seveda letošnja stoperska uprizoritev legende o nastanku Gnadnega vrha in cerkve sv. Ane. Želeli smo obiskati tisti »ta pravi« stari grad Štatenberg. Za vodenje in izbiro poti smo naprosili predsednika PD Donačka gora g. Albina Lorberja, za kar se mu najlepše zahvaljujem. Pohod smo pričeli pod cerkvijo sv. Ane, še prej nam je nekaj o zgodovini tega posebnega in nekoliko zloveščega gradu oziroma utrdbe povedala Danica Lorber. Malo pred 14. uro smo krenili na pot, ki je vodila nad Vinišami in Egartnerjevo domačijo na makolske griče. Nekje na

razpotju sredi gozda smo se ustavili in naš Jeričev Vinko nam je rekel, naj malo počakamo. Njegov sin Andraž nam je namreč kar tja prinesel mlado in res dobro staro vino iz bližnje Kolarjeve kleti. Nadaljevali smo pot in osvojili Stari grad. Visoke bukve preraščajo zidove nekoč mogočne stavbe. Ob vznožju stoji informativna tabla s sliko in opisom. Seveda smo skupno fotografijo naredili tudi mi. Ravno ko smo se namenili nadaljevati pot, nas je nenadejano prišla pozdravit sama grajska gospodarica iz naše predstave, grofica Attems oz. Lea Gregurec, in nam postregla z grajskim likerjem. V tisti »nobel« obleki, čevljih in frizuri je izgledala prekrasno in skoraj neresnično, kot privid. Kar težko se je bilo posloviti, a čakala nas je še dolga pot. Spustili smo se v dolino in ob poti videli raznovrstne skulpture, ki so nastale v okviru *Forme vive Makole*. Na vrh seveda ne moreš priti brez vzpona, zato smo se morali podati navkreber. Nekje

sredi vzpona, pri »Stojnšekovi gorci«, so nas domači kar mimogrede povabili na kozarček v svojo klet in nam pokazali bližnjico. Tako smo bili kar naenkrat na vrhu, kjer nas je najprej čakal postanek pri družini Stanka Vtiča. V njihovi kleti nas je posebej navdušil muškat. Ker se je že temnilo, smo morali hitro nadaljevati pot. Naj za vse, ki niste z makolskega konca, pojasnim, da beseda »gorca« po-

meni vinsko klet. Dogovorjeni smo bili še za en postanek, in sicer v »gorci« pri Vtičovem Ivanu. Tam sta nas v lepo urejeni vinski kleti že pričakovala naša gostiteljja Marjana in Ivo, z njima pa še nekaj naših domačinov, ki se pohoda niso uspeli udeležiti. Seveda smo tudi tu pokusili mlado vino in zraven prigriznili domače dobrote. Nato smo se skupaj z našimi gostitelji odpravili po vrhu naprej in zaokrožili oziroma končali pot tam, kjer smo jo začeli. Pri križu pod cerkvijo sv. Ane je sledil še blagoslov mladega vina, ki ga je opravil naš g. župnik Ciril Čuš, zapele pa so nam pevke ljudskih pesmi

KPD Stoperce. Okrepčali smo se še s kuhano klobaso, domačim kruhom, pecivom in blagoslovljenim mladim vinom iz Jeričeve oz. Slepečke kleti. Vsaj okvirno smo tudi že dorekli smer pohoda v naslednjem letu. Najlepša hvala vsem, ki ste pomagali izvesti ta pohod, še zlasti pa vsem, ki ste nas prijazno sprejeli in pogostili na makolskem koncu. Upam, da so pohodniki preživeli prijetno nedeljsko popoldne, spoznali nove kraje ali obudili spomine na nekoč že prehojene poti. Lep je svet okoli nas, če ga le hočemo videti.

Marjanca Kamenšek

7. Cecilijin koncert v Stopercah

Ljudsko petje nas povezuje in bogata besedila ljudskih pesmi pogosto ostanejo vtisnjena v spomin. Vodja domačih ljudskih pevk Nada Golob nas je pozdravila z besedami: »Naj nas ljudska pesem povezuje, saj smo petju izročili del sebe, del svojega srca.« Uvodoma so zapele ljudske pevke KPD Stoperce. Sodelovale so naslednje gostujoče skupine: učenci OŠ Majšperk, podružnice Stoperce, s harmonikarjem Jankom Bedračem, ljudski godci »Lükari«, pevke ljudskih pesmi Urbančanke, ljudski godci KUD France Prešeren Videm, pevke »Žanjice«, ljudski pevci iz Jablovca, pevke ljudskih pesmi Trstenke, Fantje iz Jurovc, Klub Halonga »Potepuhi«, pevci ljudskih pesmi KTD Selce, Karmen Štumberger, Haloški veseljakji TD Podlehnik in Maja Novak. Ljudska pesem v Stopercah ne bo utonila v pozabo, saj jo ohranjajo tudi učiteljice z

najmlajšimi v osnovni šoli. Ponosni smo, da je ljudska pesem tudi spremljevalka naših mladih, zlasti naše zelo uspešne solistke Maje Novak. Prireditev je z vrsto Slomškovich modrosti obogatila moderatorka programa Vera Planinc. Zaključku

je sledila pogostitev nastopajočih, nato je še glasneje odmevala ljudska pesem, okrepljena z ljudsko glasbo. Tudi veselo druženje je del ljudskega izročila.

Anica Rejec

Skulptura »STOPE«

V letu 2017 so Stoperce dobile prvo skulpturo, ki je poimenovana Stope. Stope so bile nekdanj nepogrešljiv pripomoček za phanje kaše in po njih je naš kraj dobil ime. Izredno velike stope so nekoč stale ob Skralskem potoku, kjer so phali proso, ajdo in ječmen tisti, ki niso imeli doma manjših hišnih stop (opomba: zapisano v knjigi Stoperce, zbornik kraja Stoperce).

Veseli smo bili idejne zasnove kiparja Francija Černelča, ki je v okviru projekta Forma viva Makole 2017 ustvaril »STOPERčana« – možakarja, ki s pomočjo stope pridobiva kašo. V polnem času je Franci več tednov zapored klesal kamen v senci lipove krošnje. Nastajalo je vsak dan več, vsak dan je bila njegova skulptura bolj podobna končnemu izdelku. Skrit v prašno meg-

lo se je poglobil v delo, zato ga domačini pri delu nismo upali motiti. Na srečo pa je bil dobrodošel na terasi ob kavici pri bližnjih sosedih Kitakovih. Kiparja so obiskali tudi učenci naše podružnične šole, ki jim je umetnik predstavil svoje delo. Navdušeni mladi obrazki so njegovo ustvarjanje z zanimanjem opazovali. Ob obisku so učenci prejeli v spomin fotografijo kiparja ob ustvarjanju skulpture. Mimoidoči so pogosto iskali podobo domačina in jo nekateri tudi našli. Za druge naj ostane izziv.

Franci Černelč nam je skulpturo opisal takole: »Čeprav je bilo dovolj časa za razmišljanje, raziskovanje in ustvarjanje predstave o skulpturi, ki naj bi simbolizirala Stoperce, sem bil še tik pred začetkom dela v tej prijazni vasici precej negotov. Že prej sem dobro poznal ne-

kaj domačinov, zaradi česar sem se v Stopercih počutil že kar domače. To se je hitro še zelo okrepilo. Povrnila se je samozavest, ki je nujna, ko se lotevaš zahtevne naloge. Večji od dveh pripravljenih kamnitih blokov je že v prvih dneh nakazoval podobo, poskus združitve tršatega Stoperčana, stop in prikaz opravila pridobivanja kaše iz žitnega zrnja. Pričakovanja domačinov, ki so se radi oglasili med mojim razgrajanjem sredi vasi, so bila morda nekoliko drugačna. Stope naj bi imele večji poudarek. Ampak z vsakim naslednjim korakom, z novimi oblaki prahu in udarci kladiva smo si bili bliže in na koncu mi je prav odleglo. Ostajajo mi lepi spomini na bivanje in na delo med iskreno prijaznimi, gostoljubnimi ljudmi, vam

pa kamnita skulptura, ki vas bo predstavljala kot prizadevne, skromne ljudi, katerim tegobe vsakdana ne zmanjšajo vere v življenje» (Franci Černelč, 26. 11. 2017). Premestitev in namestitev skulpture na zelenico pri domu krajanov je opravil Jožef Žolger. Naj pogled na Černelčevo poustvarjeno dediščino naše preteklosti krasi naše središče in naj obiskovalci kraja ubujajo spomine na tradicijo preteklosti.

Anica Rejec, Marjanca Kamenšek

Fotografije:
Peter Kitak in Leonida Golob

VRTEC

Čarobni gozd

Leto je zopet naokoli, zato so Majšperk in njegovo okolico obiskale čarovnice. Seveda govorimo o prijaznih malih in velikih čarovnicah, ki se vsako leto pripeljejo na svojih metlah in v gozdu pričakajo otroke. Letos se jim je priključil tudi čarovnik Hugo, ki je bil zadolžen za nabavo čarobnih pripomočkov. Čarovnice so s pomočjo pridnih otrok spekle piškote, pripravile čarobni napoj, jabolka in zakurile kotel. Svoječasno domovanje so okrasile s pajki, mrežami, duhci in tudi črnih muc ni manjkalo. Tako pripravljene so pričakale otroke iz vrtca in šole ter njihove vzgojiteljice in učiteljice.

Čarovnice so si v gozdu pripravile pravo zabavo, jezile so jih le male čarovnice, ki so se cel dan skrivale, zato so jih morale iskati. Ob prihodu otrok iz vrtca in šole pa so se našle tudi male čarovnice. Glavna čarovnica, čarovnica Vilma, je otroke lepo pozdravila, se z njimi pogovorila, jih vprašala, kaj so počeli čez leto in ali še vedo, kako se brišejo nosovi, kako se pospravljajo igrače ter kako se uboga. Otroci so odgovarjali in popravljali čarovnico Vilmo pri njenih trditvah. Vilma je otrokom prebrala zgodbico – o čarovnici seveda. Po zgodbici so otroci naredili črnega čarovniškega muca, se posladkali s piškoti, popili čarobni napoj, pojedli kakšno

jabolko in se zabavali s čarovnicami.

Čas je hitro minil in otroci so se poslovili od čarownic ter obljubili, da jih pridejo drugo leto zopet obiskat. Čarovnice so mahale v slovo, se malo zavrtle na metlah in se nato

zabavale dolgo v noč. Če niste hitro zaspali, ste lahko slišali njihov smeh, ki se je razlegal po Majšperku.

Vlasta Leskovar

Vzgojiteljica

Mednarodni dan strpnosti

Skupina Metulji se je z mentoricama odločila, da sodeluje v projektu Dan za strpnost in prijateljstvo. Častni pokrovitelj je dr. Milan Brglez, predsednik Državnega zbora Republike Slovenije. Namen programa je, da izpostavimo in ozavestimo pomen strpnosti, spoznamo pojma strpnost oziroma nestrpnost ter spodbujamo medsebojno spoštovanje, razumevanje, sprejemanje ter posledično prijateljstvo in sodelovanje. Otroci so poslušali pravljico Pepelka in po prebrani pravljici smo se skupaj pogovarjali o strpnosti in nestrpnosti, prikriti nestrpnosti, ignoriranju in izključevanju. Vse odgo-

vore sva s pomočnico vzgojiteljice sproti zapisovali. Nato smo izdelali plakat. Na plakat smo nalepili napis Mednarodni dan strpnosti. Vsak otrok je na plakat odtisnil svoje stopalo, ki mu ga je pobarval prijatelj. Ob odtisih sem zapisala izjave in vtise otrok iz pogovora o strpnosti in nestrpnosti. Skupaj smo razstavili plakat in se ob njem pogovorili. S pomočjo pravljičice so otroci spoznali, da je strpnost zelo pomembna za naše dobro počutje, sodelovanje in srečo.

Danica Pompe
Vzgojiteljica

Mama je Pepelki umrla, dobila je mačeho.	Želel sem se igrati z lego kockami, pa mi niso dovolili, zato sem bil žalosten in sem jokal.
Sestri sta bili neprijazni.	Naredili smo kolono, pa so me potiskali stran.
Pepelka je bila strpna, zato je postala kraljična.	Nič mu nisem naredila, pa me je udaril.
Sestri sta bili nesramni do Pepelke.	Če nekaj prikrivamo, pomeni, da nekaj ne delamo prav.
Pepelki so se posmehovali.	Bil sem žalosten, ker niso želeli, da se igram z njimi.
Bila je zelo prijazna.	Ne dovolijo mi risati pri njihovi mizi.
Dobra vila je pomagala Pepelki.	Ne smem se družiti z njimi.
Pri maminem grobu je jokala.	Podrli so mi hišico, čeprav sem se tako trudil.
Ptički so ji pomagali pobirati semena.	Govori mi grde besede.
Poročila se je s princem.	Potiskali so me stran od igrač.
Pepelka je bila na koncu srečna.	Sestri sta si morali potem sami pospravljati in čistiti.
Bila je zelo lepa in dobra.	Pepelka je naredila vse, kar so ji naročile mačeha in sestri.

Razmišljanja otrok o strpnosti

Simbioza Giba v vrtcu Majšperk

Vrtec Majšperk je med 16. in 20. 10. 2017 sodeloval v projektu Simbioza Giba. K druženju smo povabili dedke, babice in starše ter bili zelo aktivni. Skupine Čebelice, Polžki in Žabice so se družile na igrišču našega vrtca. Najprej so se skupaj razgibali ob glasbi. Premagovali so najrazličnejše ovire na poligonu, plezali, metali žogo, poskakovali, hodili po gredi in visečem mostu ter se skupaj razgibali in telovadili. Po telovadbi so se še družili ob kostanjih. Skupine Muce, Pikapolonice in Metulji smo se z dedki, babicami in starši družile nekoliko drugače. Odpravili smo se na daljši pohod skozi gozd do kapele v Koritnem. Tam smo imeli krajši postanek za malico iz nahrbtnika. Otroci vedno komaj čakajo, da odprejo nahrbtnike, zato smo malo pojedli, popili in se posladkali. Po malici smo se odpravili po glavni cesti do Preše in naprej proti Bregu. Po poti smo veliko klepetali, izvedeli kaj novega in se nasmejali našim dogodivščinam iz vrtca. In

ker na jesenskem pohodu ne smejo manjkati kostanji, nas je ob koncu pohoda v vrtcu čakalo presenečenje. Posladkali smo se s pečenimi kostanji, ki smo se jih vsi zelo razveselili. Naše povabljenе goste pa smo razveselili še s slastnimi gobicami, ki smo jih z otroki naredili dan pred našim druženjem. Krožniki so bili hitro prazni. Skupina Ježki pa se je z dedki, babicami in starši odpravila na daljši pohod v Koritno. Družili so se ob pečenih kostanjih, se posladkali z malico iz nahrbtnika in veselo rajali. Ob vrnitvi nazaj pa so po poti zadonele pesmi, ki jih otroci prepevajo v vrtcu. Skupaj smo ugotovili, da so medgeneracijska druženja vsem v veliko veselje, zato bomo s podobnimi projekti nadaljevali tudi v prihodnje. Dedkom, babicam in staršem se prav lepo zahvaljujemo, da so se družili z nami in nas obiskali v tako velikem številu.

Vzgojiteljica Doroteja Drevenšek

Ostal bom zdrav – čas je za »Dober tek!«

Mesec november je v našem vrtcu posvečen zdravju in zdravi prehrani. Otroci si pridobivajo veliko znanja o zdravem načinu življenja. Ob poslušanju zgodbic, deklamacij, petju pesmic, igri in pogovarjanju spoznavajo svoje telo, življenjski cikl ter zdrav in varen način življenja. Otrokom omogočamo, da se veliko gibajo na prostem, in jih seznanjamo z zdravim načinom življenja. K sodelovanju smo povabili medicinsko sestro Majo in zobno sestro Jasno iz Zdravstvenega doma Ptuj. Sestra Maja se je z otroki pogovarjala o zdravih navadah, sestra Jasna pa je otrokom predstavila pravilno umivanje

**TRADICIONALNI
SLOVENSKI
ZAJTRK**

zob in kako sami poskrbijo, da so zobki zdravi in čisti. Otroci iz skupin Pikapolonice in Metulji sodelujejo v projektu društva Sobivanje »Živim zdravo«. V okviru projekta je društvo Sobivanje pripravilo dvourno gibalno dejavnost in druženje z Mlečno kraljico iz Zelené doline v telovadnici osnovne šole. Otroci so zelo uživali na spretnostnih poligonih. Mlečna kraljica pa jim je z zanimivo pravljico predstavila različne mlečne izdelke in spregovorila o tem,

kako je zdravo, da jih uživamo.

Tudi v našem vrtcu smo imeli v petek, 17. novembra, tradicionalni slovenski

Celoten vrtec je v letošnjem letu vključen v program »Zdravje v vrtcu«. Projekt je podprt s strani Nacionalnega inštituta za javno zdravje v Ljubljani. Tako v okviru tega programa še bolj poudarjamo krepitev, ohranjanje in skrb za zdravje (zdrava in pravilna prehrana, ustrezne prehranjevalne navade, higiena, gibanje ...). Zavedamo se, da si v predšolskem obdobju otroci pridobivajo izkušnje, stališča in vzorce vedenja, ki jih obdržijo večinoma vse življenje, zato skušamo pripraviti čim več različnih dejavnosti, ki bodo otrokom v pomoč pri oblikovanju načel zdravega življenja.

zajtrk, ki je nastal na pobudo Čebelar-
ske zveze Slovenije. Po kratkem pogo-
voru smo pričeli z zajtrkom. Ob lepih
pogrinjkah so nam posebej teknila do-
mače dobrote: črni kruh, maslo, med,
mleko in jabolko – vse seveda sloven-
skega izvora in iz domače okolice. Pri
zajtrku so se nam pridružile ravnateljica
Evelin Kočever, pomočnica ravnateljice

Zinka Pintar, vodja vrtca Barbara Vedlin
in tajnica Branka Žnidarko. Skupaj z
nami so zaužile zdrav zajtrk. Po zajtrku
smo se družili s čebelarico Tatjano Ved-
lin in čebelarjem Janezom Leskovarjem.
Poslušali smo zgodbico Medved Edo, si
ogledali slavnostno in delovno obleko
čebelarja, spoznali vosek in iz njega iz-
delali svečke.

Danica Pompe
Vzgojiteljica

IZ ŠOLSКИH KLOPI

Kaj vse ne zraste v Majšperku!

Iz malega zraste veliko. A
mi verjamete, da sem po-
nosen nanjo? Vesel sem, ker
je zrastle iz mojega semena
in na mojem vrtu. Da, res
je, na mojem, ki je 'zrastel'
iz babičinega. Babi mi je od-
stopila veliko gredo, na kateri
sem posadil bučke, korenje,
peteršilj in iz vrbovih vej sva
z dedkom spletla cvetlično
gredo, na kateri so okrasne
sončnice, lilije in marjetice.
Krasna je. Pa še fižol sem
posadil, vendar sem potikal
v zemljo toliko semen, da
sem si naredil samo senco na
vrtu, fižol pa je bolj redek. Pa
kaj, tudi senco sva letos pot-
rebovala. Moram vam pove-
dati, da komaj čakam dneve,
ko sem v varstvu pri dedku
in babici v Lešju, saj lahko
opazujem svoje rastlinice, si
izpulim redkev ali korenček;
verjemite, moje redkvice so
boljše kot na babičini gredi!
Ja, tudi travo znam populiti,

včasih še kakšno rastlino, ki
je ne bi smel. Zelo rad sem
na vrtu, in ko bom zrastle,
bom imel velik vrt, na kate-
rega bom ponosen kot sedaj
na svojo veliko bučo, ki sem
jo uporabil za noč čarovnic.

Pa še to naj vam zaupam;
na prvi šolski dan sem imel
rojstni dan; tudi mami in
oči v mesecu septembru pra-
znujeta rojstni dan. A ni ta
september lep za nas! Tudi v
šoli se bom potrudil, da bom

dober; hodim h košarki, zelo
rad pa obiskujem balet in ve-
selim se nastopov ob velikih
praznikih.

Kai
z babico Miro

Pohod po bližnjih haloških gričih

Na sončno četrtekovo jutro, 19. 10. 2017, smo se četrtošolci odpravili na pohod po bližnjih gričih v okolici naše šole. Pot nas je vodila skozi vas Lešje in naprej v Koritno. Med potjo smo si ogledali značilnosti domače pokrajine, kamor sodijo tukajšnji gozdovi, njive, travniki, pašniki, in se ozaveščali o smislu varovanja narave. Prečkali smo reko Dravinjo in si ogledali del njene struge. Čas za malico in igro smo si vzeli na naši najvišji točki pohoda v Koritnem, kjer niso manjkali niti pečeni kostanji. Ker nas je čas priganjal, smo nadaljevali pot proti vasi Breg, od koder smo zelo hitro videli našo šolo. Tako smo se v šolo vrnili zadovoljni in polni lepih vtisov s športnega dneva.

Učenci 4. a

Foto: Petra Dolenc

Pohod na Repetitor

Učenci petih razredov smo nestrpnost čakali na lep, sončen jesenski četrtek. Takrat se nam je namreč napovedoval športni dan. Ob 7.30 smo se zbrali v šoli. Zbrali smo se v učilnici, kjer smo se dogovorili, kako bo potekal dan. Nato smo se obuli in oblekli, si vzeli malico in se odpravili na pot od Majšperka proti Bregu. Na Bregu nas je označba na lesenem sodu usmerila levo. Pot nas je vodila preko potoka Skralška ob vznožje prelepih haloških gričev. Začeli smo se vzpenjati, zato smo vsi postali utrujeni. Prijazen gospod nas je povabil na sok, da smo si odpočili in si privoščili nekaj sladkega iz nahrbtnika. Začel je pihati veter. Hitro smo se odpravili po poti v gozd, kjer se je slišalo šumenje listja in petje ptic. Med hojo skozi gozd smo se pogovarjali in smejali. Gozdna pot je bila dolga približno dva kilometra in pol in zdelo se nam je, da nima konca. Posijalo je sonce. Spet smo hodili mimo hiš, saj se je strma pot prevesila v bolj položno. Naenkrat smo na travniku zagledali pet kosmatih škotskih goved z velikimi zavitimi rogovi. Nekaj časa so začudeno buljila v nas. Ker smo jih zelo preplašili, so se nam skrila, da jih nismo mogli fotografirati. Končno smo prišli

na cilj! Na eni strani se nam je odprl čudovit razgled na Majšperk z okoliskimi vasi ter del Pohorja in Dravskega polja, na drugi strani pa smo lahko občudovali zeleno hribovje Halož proti Stopercam. Seveda pa smo na samem cilju uzrli tudi velik stolp z oddajnikom. Tam smo imeli malico, popili smo pijačo in se fotografirali. Prijetno utrujeni smo se začeli vračati proti šoli. Tekali smo, se smejali in pogovarjali. Pot nazaj nas je nekaj časa vodila po drugi strani, nato pa zopet skozi gozd, kjer nam je

pod nogami šumelo in poplesavalo jesensko listje. Ker smo bili pridni, nas je učiteljica Mira povabila k sebi domov, kjer smo se malo okrepčali. Zadovoljni smo se vrnili v šolo, kjer smo imeli kosilo. Ta dan nam je bil zelo všeč, ker smo se učenci 5. a in b družili, se smejali in prijetno pogovarjali.

Blaž Mohorko, 5. b

Foto: Sonja Šterbal

Aktivni retorično-literarni tabor v Stopercah

OŠ Majšperk se je v letošnjem šolskem letu odločila, da nadarjenim učencem višjih razredov ponudi nekaj novega, in sicer aktivno preživeti vikend v Stopercah. V petek, 29. 9. 2017, smo se učenci in mentorici, Petra Oblak in Janja Kitak, zbrali na podružnični šoli Stoperce. Najprej smo se posvetili legendam in mitom v slovenski literaturi, kar smo povezali z večerno predstavo. Zvečer smo si namreč ogledali predstavo na prostem z naslovom *Legenda o nastanku Gnadnega vrha in cerkve sv. Ane*. Učenci so si predstavo kljub mrzlemu večeru z navdušenjem ogledali, nato pa smo se pogreli z okusno večerjo, s katero nas je razvajala naša odlična kuharica Olga Kunstek. Brali smo mladinsko literaturo ter slovenske mite in legende. Najlepši pa so

bili trenutki druženja pred spanjem, ko smo igrali družabne igre. V soboto zjutraj nas je s svojim obiskom prijetno presenetila ga. ravnateljica Evelin Kočevar, ki je vsakemu udeležencu prinesla tudi drobno pozornost. Po zajtrku smo spoznavali retorične trike, ki nam bodo koristili, kadarkoli bomo javno nastopali. Vsak od učencev je pripravil tudi krajši nastop. Dopoldne smo nadaljevali v naravi – na pohodu po Stoperški učni poti. Pri Sv. Ani so učenci pisali krajše zgodbe. Sobotno dopoldne je vse prehitro minilo in naše druženje se je zaključilo z željo, da tovrstni tabor še kdaj ponovimo.

Janja Kitak

Projekt Voda – vir življenja

Prve dni oktobra so učenci in učitelji vseh enot OŠ Majšperk ter otroci in vzgojiteljice vrtca v Tednu kulturne dediščine s podnaslovom *Voda od mita do arhitekture* raziskovali vodo kot vir življenja. K temu raziskovanju smo povabili precej zunanjih sodelavcev, v treh dneh izvedli različne dejavnosti, pripravili razstavo in sam projekt zaključili s prireditvijo. Učenci so se po interesu razvrstili v razpisane skupine.

Prvi dan se je skupina učencev z avtobusom odpeljala do HE Zlatoličje. Ob vodenem ogledu so lahko spoznali delovanje hidroelektrarne, se sprehodili po njeni notranjosti in opazovali velike turbine. Nato so se odpeljali še v majhno hidroelektrarno v Zg. Pristavi. Tam so se pogovarjali z lastnikom g. Verdenikom in primerjali obe HE. V šoli so med tem časom učenci v jezikovni skupini po predhodnem raziskovanju literature in anketiranju izdelovali plakate o izvirih vode. Druga skupina učencev je na vzorcih iz okoliških voda opravila mikrobiološko analizo vode na podlagi živih organizmov. Izsledke so predstavili tudi na zaključni prireditvi in s plakatom na razstavi. K sodelovanju v projektu sem povabila

slikarja Branka Gajšta. Pod njegovim mentorstvom so nastale slike *Sestrškega jezera in okolice*. Razstavili smo jih na razstavi v šolski avli. Tam si je bilo možno ogledati tudi vezenine, ki so nastale pod mentorstvom ge. Tominc iz Društva žena Tisa Ptujška Gora.

Tudi naslednji dan so se učenci razvrstili v skupine glede na interes. V jezikovni skupini so raziskovali naše šege in navade

ter jih predstavili na plakatih. Skupina za biotop je spoznavala lepote okoliških voda. Tako so spoznali Dravinjo, reke in jezera, mokrišča ... Pripravljali so se tudi na obisk mobilnega laboratorija, ki je bil napovedan za naslednji dan. Večja skupina učencev je združila šport in gospodarsko rabo vode in se odpravila na ribolov. Ribiška družina Majšperk jim je pripravila nekaj teoretičnih vsebin o življenju rib, varovanju voda in osnovah ribištva. Predstavili so jim tudi razstavo ribiške opreme in jih za konec spremenili še v prave ribiče. Zadovoljstva ob ujetih ribah ni manjkalo – dokaz tega so bile fotografije, ki so jih naredili posamezniki iz računalniške skupine. Tega dne nas je obiskal tudi domači umetnik Gregor Samastur. Pod njegovim mentorstvom so učenci naredili kolaž z vodnimi motivi. Slike so se razstavile v avli, tako kot vezeni izdelki Društva žena Tisa in učencev.

Zadnji dan smo imeli na šoli ponovno delavnico Društva žena Tisa in slikarja. Tokrat se nam je pridružil umetnik Dušan Fišer. Tudi pod njegovim mentorstvom so nastale čudovite slike, ki smo jih prav tako razstavili v šolski avli. Učenci so razvijali fino motoriko in urili ročne spretnosti v delavnici šivanja skupaj z ženami iz Ustvarjalne klepetalnice. Tako so s spretnimi prsti pripravili del scene za prireditev in razstavo. Obiskal nas je mobilni laboratorij iz Nacional-

nega laboratorija za zdravje, okolje in hrano Maribor (NLZOH). Pri ribniku so z učenci opravljali različne meritve, na prostem opazovali skozi mikroskop, zajemali vodo in opravljali analize.

V projektu Voda – vir življenja smo s pripravljenimi dejavnostmi sodelovali tudi z učenci prve in druge triade. Izdelovali smo vodne mline, ogledali smo si ribnik v Stanečki vasi in se z Ribiško družino Majšperk seznanili s posameznimi vrstami rib, življenjem ob ribniku in v njem ter s pomenom skrbi za varovanje voda. Izvajali smo poskuse z vodo in se pogovarjali o periščih. Raziskovali smo studence in vodnjake ter mline v okolici danes in nekoč. Otroci iz vrta

pa so raziskovali mostove in jih prikazali na razstavi v avli.

V teh treh dneh smo imeli tudi t. i. stalne skupine. Ena izmed teh je bila računalniška, ki je fotografirala vse dejavnosti in z nastalimi fotografijami pripravila predstavitev. Pevski zbor se je učil pesmi o vodi in jih ob spremljavi zapel na prireditvi. Tehniška skupina je izdelovala vodna kolesa iz lesa, ki smo jih uporabili kot darilca zunanjim sodelujočim. Skupina za dekoracijo je okrasila šolska okna, uredila okrasitev hodnikov. Skupina učencev je pripravljala telovadnico in sceno za prireditev. Za zaključek projekta smo lahko v popoldanskem času uživali v petju, plesu, igri in ogledu razstavljenih izdelkov, s katerimi smo predstavili vse dejavnosti in občinstvu približali vodo kot vir življenja.

Zahvaljujem se vsem sodelujočim in nastopajočim, vsem učiteljem, ki so vodili delavnice, pripravili razstavo v šolski avli, vsem gostom, društvom, ki so nam pomagali izpeljati delavnice. Hvala tudi Občini za vso podporo. Brez vseh vas nam ne bi uspelo izpeljati tega projekta in pripraviti prireditve.

**Vodja projekta
Barbara Rajh**

Vrteči se mlinčki

Letošnji četrto- in petošolci OŠ Majšperk smo se v okviru projekta Voda od mita do arhitekture preizkusili v izdelavi mlinčkov na vodo. In to prav takšnih, s katerimi so se igrali naši dedki in babice, medtem ko so pasli živino ali se kopali v bližnjih potokih.

V šolo smo učenci prinesli leskove palice dolžine 4,5 in debeline 3 cm. S pomočjo kladiva in dleta smo vanje naredili šest utorov. Temu je sledilo brušenje lesenih bukovih deščic s smirkovim papirjem in nameščanje le-teh v leskovo palico. Da bi se mlinček na vodi dobro vrtel, smo na vsaki strani palice naredili dvocentimetrsko zarezo, olupili skorjo in jo pogladili. Naslednji dan smo se z vsemi pripomočki, primerne obuti in oblečeni, odpravili do bližnjega potoka, ki teče med majšperškimi in ptujskogorskimi gozdovi. Ob potoku smo se razdelili v skupine in poiskali najprimernejši prostor, da preizkusimo naš izdelek. S pomočjo lopatic, grabljic in veder smo pripravili ustrezne pogoje, da bo mlinček deloval, kot smo si zamislili. Pri delu smo zelo uživali, se trudili, iskali najrazličnejše načine, da smo dobili čim močnejši tok vode, ki je potreben, da se mlinček vrti. Z veliko mero potrpežljivosti in vztrajnosti nam je to tudi uspelo. Čas ob potoku je veliko prehitro minil, saj si pri šolskem delu želimo čim več ustvarjalnih, inovativnih in zanimivih idej. Učenju za življenje bi morali dajati veliko večji pomen.

Tretji dan smo raziskovali pomen vode v preteklosti. V šolo smo povabili nekdanjo ravnateljico go. Danico Lorber, ki nam je pripovedovala zgodbe iz svojega otroštva ter nam

približala pomen in vrednost vode v preteklosti, ki je bila veliko večja kot danes. V pripovedih so se prepletali domači kraji z Dravinjo in potokom Skralško. Povedala nam je veliko zanimivih zgodb, med katerimi so bile tudi takšne, ki niso imele lepega konca. Iz pripovedovanih zgodb smo se veliko naučili in izvedeli veliko zanimivega. Da pa zgodbe niso ostale le med nami, smo jih z veseljem pripovedovali tudi našim tretješolcem, ki so jih z zanimanjem poslušali. Tako smo se izkazali tudi pred mlajšimi vrstniki kot dobri pripovedovalci. Ob zaključku projekta smo potegnili črto in ugotovili, da nam je projekt prinesel nova znanja, spretnosti, nepozabna doživetja in osebno rast.

**Učenci 4. in 5. razredov
OŠ Majšperk z učiteljicami**

Projekt Voda od mita do arhitekture

Si lahko predstavljate življenje brez elektrike, brez radiatorjev, ki nas v zimskem času grejejo, brez pipe, iz katere priteče pitna voda, brez prhanja in kopanja v banji ter seveda tudi brez stranišča in kopalnice? To včasih ni bilo nič čudnega, saj so naši dedki in babice, prababice in pradedki tako živeli. Včasih v hiši ni bilo vodovoda. Edina pitna voda je bila v vodnjakih. Nekateri so ga imeli kar na dvorišču, sicer pa je obstajal skupni vodnjak za celo vas. Po vodo so hodili z vedri. Starejši ljudje so pri vodnjaku sklenili marsikateri posel in izvedeli najpomembnejše novosti, mlajši so se pri njem srečevali in zaljubljali. Popotniki, ki so romali na Ptujško Goro, pa so se lahko odžejali in osvežili.

Kljub temu, da imamo danes napeljene vodovodne sisteme, pa brez preteklosti ne bi bilo sedanosti. Po našem letošnjem raziskovanju voda in vodnjakov nam je življenje, povezano z vodo naših ljudi v preteklosti, postalo vse bližje. Veliko smo se pogovarjali o vodi in vodnjakih v okolici šole na Ptujski Gori. Vodnjake smo si ogledali pod vodstvom naših krajanov: Stojana Kerblerja, Milana Predikaka, Rada Rodoška, Ljuba Žafrana in Štefana Mallyja, ki so nam o njih veliko povedali. Za njihovo pomoč se jim iskreno zahvaljujemo.

Jelka Trafela

Najvišji, pa tudi najgloblji vodnjak na vrhu Ptujške Gore (Repa, Hrvat, Predikaka) je vodnjak, ki stoji za gospodarskim poslopjem domačije Predikaka. Vodnjak je globok 36 metrov. Kopal ga je takratni gospodar Alojz Repa, in to približno leta 1906. Vodnjak je zgrajen iz treh vrst materialov: prvi je peščenjak, en del je vklesan v živo skalo, en del pa je betoniran. Približno leta 1934 ga je dal tedanji lastnik obnoviti. Če si hotel potegniti vodo iz studenca, si moral kolo na studencu zavrteti 53-krat. Pri tem se je ena vedrica spuščala v globino, druga vedrica pa se je dvigala iz studenca, napolnjena s približno 35 litri sveže vode. V uporabi je bil do leta 1965, do izgradnje vodovoda.

Blaž Vinkler, Taja Brden, 3. c

Vodnjak pri šoli (Gabrovec, Hrvat, Žafran) je globok 30 metrov. Nekoč je z vodo oskrboval šolo in sosednje domačije. Studenec je bil 2-krat obnovljen. Danes vodo, ki jo s pomočjo lesenega kolesa, verige in vedrca povlečejo iz studenca, uporabljajo predvsem za zalivanje.

Jan Žafran, 3. c

Potočnikov – Cenclov vodnjak, ki stoji nasproti Starotrške hiše, je že davnega leta 1906 »poskrbel«, da popotniki, ki so

romali na Ptujško Goro, niso bili žejni, pa tudi za domačine je bilo v tem vodnjaku dovolj vode. Vodnjak je bil postavljen leta 1906 in je več kot sedemdeset let služil kmečkim gospodinjstvom za popolno oskrbo s pitno vodo. Po ureditvi javnega vodovoda je bil vodnjak opuščen. Leta 2003 ga je Občina Majšperk ob pomoči Heliosovega sklada, Turističnega društva Ptujška Gora in krajanov obnovila. Ima leseno utico, na njej je kolo, s katerim potegnejo vodo iz njega. Globina vodnjaka je 15 metrov, notranjost vodnjaka je betonirana. Dno je obloženo z lesenim opažem.

Jaša Elhefian Galun, Nika Ber, 3. c

Pečnikov vodnjak se je najprej imenoval Pri Kralju, potem so ga preimenovali v Jagodičev kugl. Začeli so ga graditi med prvo svetovno vojno, v letih 1918–1920. Globok je 21 metrov. Kmalu bo star 100 let. Zgradil ga je ruski vojak, ki se je vračal s soške fronte proti domu. Tukaj se je za nekaj časa ustavil in na prigovarjanje domačinov je začel graditi vodnjak. Takrat ni bilo na razpolago takšnih materialov za gradnjo kot danes. Kopal ga je ročno. Vodnjak ni bil raven. Uporabljali so ga do druge svetovne vojne. Bil je visok, na veliko kolo. Po vojni je prišel nov lastnik hiše, po poklicu mornar in električar. V vodnjak je zgradil stopnice in vgradil vodno črpalko. V notranjosti vodnjaka je lesen koš, okrog koša je nasuto kamenje, skozi katero pronica voda v koš. Višina vode sega približno do 1,20 metra. Stopnice, ki so vodile v vodnjak, so izrezali z brusilko. Zdaj je vodnjak porušen, ker je bila voda v njem neuporabna zaradi vdora fekalij. Pokrit je zato, da ne bi kdo padel vanj. Danes je kot spomenik, globoko v zemlji. Ta zgodba se prenaša iz roda v rod.

Anej Vinkler in Nika Karneža, 4. c

Farovski studenec nosi to ime že od nekdaj. Globok je od 2 metra do 2 metra in pol. V preteklosti je bil zelo pomemben za romarje. Vode ni skoraj nikoli zmanjkalo. Zmanjkala je le občasno in le za kratek čas, saj se je hitro natekla. Prebivalci trga so v preteklosti hodili k farovškemu studencu po pitno vodo. Včasih je bila voda neoporečna in zelo kvalitetna, danes pa ni več pitna, ker se premalo uporablja. Na Ptujski Gori je veliko vodnjakov prav zaradi ilovice. Voda pritiska s Pohorja ali Boča.

Jakob Meško Hajšek in Jan Brglez, 4. c

Vodnjak »Verštat« stoji pod cerkvijo. Ime izhaja iz nemške besede delavnica. Gre za dva vodnjaka. Eden je bil namenjen za ljudi, eden pa za napajanje živine. Nekoč so tu strojili kože. Za to dejavnost je bilo potrebne veliko vode. Pot do vodnjaka

Foto: Katja Predikaka

je bila tlakovana z debelimi kamni. Ljudje s trga so prihajali sem napajat živino. Tudi prvi vodovod je bil speljan od tu.

Zoja Travnikar in Žana Polajžer, 4. c

Pulkov vodnjak pri Roku ima ime po lastniku zemljišča. Stoji ob robu gozda. Leta 1992 so ga obnovili. Danes je od vodnjaka ostalo kamnito korito. Tukaj ni nikoli zmanjkalo vode. Ta vodnjak je služil predvsem za napajanje živine in za romarje, ki so prihajali na Ptujsko Goro.

Žana Polajžer in Sara Jus, 4. c

Čančarjev vodnjak leži ob Čančarjevi domačiji. Ko smo ga obiskali, smo ugotovili, da ni mogoče ničesar več videti, ker ga je v celoti prekrila trava in majhni grmički. Včasih

Foto: Jadranka Frlež

je iz vodnjaka pilo hladno vodo veliko ljudi, ki so romali na Ptujsko Goro. Nihče več ga ne uporablja, ker imamo vodovod. Voda v njem ni več pitna, ker so se v vodnjaku namnožile bakterije, zato bi bila ta voda škodljiva za zdravje.

Luka Pislak, 4. c

PODRUŽNIČNA ŠOLA STOPERCE

Dan z netopirji na OŠ Stoperce

Šola v Stopercah že mnogo let odpira svoja vrata generacijam otrok. Je hram učenosti, v katerega otroci vedno znova radi prihajajo. Tu si nabirajo znanje, se igrajo, družijo in sklepajo prijateljstva. Meseca septembra pa so naši učenci sklenili prav posebno prijateljstvo.

Že pred leti smo ugotovili, da na naši šoli nismo sami, temveč imamo posebne sostanovalce – netopirje. Na podstrešju šole topli del leta preživi porodniška skupina 50–100 navadnih netopirjev, ki je ena redkih v severovzhodni Sloveniji. Pri varstvu te ogrožene skupine živali je zelo pomembno, da sta prvi stik in izkušnja z netopirji za otroke pozitivna. Z Moniko Podgorelec iz Zavoda RS za varstvo narave (ZRSVN), OE Maribor, in njenimi sodelavci smo 11. septembra 2017 del šolskega dne preživeli na podstrešju in v živo spoznali te naše sosede.

V dopoldanskem času so zaposleni ZRSVN OE Maribor in predsednica Slovenskega društva za proučevanje in varstvo netopirjev, Jasmina Kotnik, na podstrešju počistili kupe netopirskih iztrebkov (gvano) in izvedli ukrepe za izboljšanje netopirskega zatočišča. Ko so počistili gvano, so postavili podeste, da smo lažje hodili po podstrešju, pa tudi v prihodnje bo lažje počistiti gvano in spremljati stanje netopirjev (monitoring). Šola je namreč vključena v državni monitoring netopirjev. Po čiščenju je sledil učni in ustvarjalni del za učence. Najprej so si na podstrešju ogledali netopirje. Našteli so 77 navadnih netopirjev z veliko mladiči. Nato je vsak učenec v delavnici izdelal svoj »netopirski« lonček in pripravil vrečko gvana za domače rože. Izvedeli smo, da je gvano zelo dobro gnojilo. Učenci so prejeli tudi beležnico, ki je nastala v sklopu tega dogodka.

Drugi del druženja pa je potekal zvečer in je bil namenjen širši javnosti. Večernega dogodka se je kljub slabemu vremenu udeležilo veliko ljudi, med njimi tudi županja dr. Darinka Fakin in naša ravnateljica Evelin Brglez. Najprej je bilo predavanje o netopirjih, ki so tudi prebivalci okoliških visokodebelnih sadovnjakov. Za ohranitev slednjih si na območju Haloz prizadevajo tudi v okviru projekta LIFE TO GRASSLANDS, ki je bil na kratko predstavljen. Po predavanju je sledilo zunanje opazovanje izletavanja netopirjev in poslušanje zvokov z ultrazvočnimi detektorji. Zaradi slabega vremena smo opazili

samo dva netopirja. Po zunanjem opazovanju smo si lahko ogledali netopirje na podstrešju. Bilo je zelo zanimivo in poučno. Ugotovili smo, da so netopirji prav simpatične male živalce. Tega dogodka se bomo še dolgo spominjali.

Dogodek so izvedli Monika Podgorelec, Martin Vernik, Simona Kaligarič, Jožef Sedonja, Jurij Gulič iz ZRSVN OE Maribor ter Jasmina Kotnik iz Slovenskega društva za proučevanje in varstvo netopirjev. Les za podest je pomagal poiskati Peter Kolar iz družbe Slovenski državni gozdovi, d.o.o. Les je podaril Alojz Cugmajster iz podjetja Žage Cugmajster d.o.o. iz Loč. Vsem se prav iskreno zahvaljujemo.

**Učenci in kolektiv podružnične šole Stoperce
Vodja podružnice Milena Širec**

Noč netopirjev

V ponedeljek so k nam prišli proučevalci netopirjev. Počistili so podstrešje. Domov smo odnesli gvano. Spoznali smo veliko vrst netopirjev. Zvečer so na predavanje prišli tudi starši. V temi smo opazovali izletavanje netopirjev. Ponedeljek mi je bil zelo všeč, saj sem veliko izvedela o netopirjih. Izdelali smo tudi kozarček »netopir« in dobili beležke.

Ana Žunkovič, 2. d

Pogovor z gospo Veroniko Kolar iz Stoperc

V petek, 29. 9. 2017, smo obiskale gospo Veroniko Kolar. Gospa ima častitljivih 96 let in se zelo rada spominja preteklosti. Bile smo radovedne in jo marsikaj povprašale. Tako nam je odgovorila na naša vprašanja.

Ali se radi spominjate vašega otroštva?

Seveda se rada spominjam. Kaj vse bi znala povedati.

Ste hodili v našo šolo?

Ja. Bili so še samo štirje razredi. Prvi trije razredi so bili samostojni, četrti razred je bil kombiniran. V šolo smo hodili osem let. Tisti pred mano (do leta 1934) so lahko šolo zapustili na svoj 14. rojstni dan.

Se spomnite, kdo vas je učil?

Ja, v prvem razredu me je učila Vera Černigoj, ki je bila samo eno leto tu. V drugem razredu me je učila Ana Toreli. To so bile take gospodične iz Ljubljane. V tretjem razredu me je učila Ana Kočer, v četrtem razredu pa me je učila gospodična Kukovec, v spodnjem razredu, kjer je sedaj telovadnica.

Nam lahko zaupate kakšno posebno doživetje, ki ste ga kot otrok ali pa tudi kasneje kot odrasla gospa doživeli. Bila sem še mala, stara morda pet let, mlajši brat pa tri leta,

morda dve. Bilo je poleti. Za hišo v »gjači« smo sušili krmo. Tudi mama. Tam je bil drenov grm, ki raste še danes, pod njim pa češnja. Starejši brat Ivan je bil na češnji, mlajši pa pod njo. Takrat je zvonilo poldne. Bila je navada, da smo ob zvonjenju molili čaščenje, in je bilo treba odgovarjati. Mali brat – »taki luštni pubec je bil« – pa je odgovarjal po svoje. Takole je molil: »Sveti angel, varuh moj, vrzi mi dol češnje.« To je en tak dogodek, ki se ga rada spominjam.

Spominjam se še enega. Bila sem še bolj mala in tudi se je sušilo seno. Bila sem sama doma. V hiši smo imeli tako »cejnko«. Pod ročaj sem dobila nogo. Ne vem kako, ampak noter je noga šla, ven pa je nisem znala dobiti. Ker se nisem mogla sama rešiti, sem daleč po bregu kobacala s tisto »cejnko« na nogi, da so me potem rešili. Bilo je treba samo nogo pokrčiti, jaz pa sama tega nisem znala.

Ali ste v šoli tudi imeli kdaj kakšno raziskovalno delo ali pouk v naravi?

Prej je bil pri šoli velik šolski vrt in čebelnjak. Tam smo delali. Bil je zelo lep vrt. Nižje dol smo imeli tudi bradljo, kjer smo telovadili.

Mi sodelujemo v projektu o vodi, in sicer nas zanima mlinarstvo in mlini v našem kraju in bližnji okolici. Se morda spomnite kakšnega mlina ob Travnem potoku?

Doma smo imeli mlin ob Travnem potoku.

Nam lahko kaj več poveste o tem?

Golobi in sosedi Adami, sedaj Vrabiči, smo imeli skupaj mlin. Kdaj so ga postavili, ne vem. Mlin je stal približno tukaj, kjer je sedaj farma. Jez je bil na meji med Golobovimi in Reseničkovimi (Adami). Imel je velik jez, da so vodo zajezili. Poleti je bilo bolj malo vode. Proti mlinu je bil napeljan žleb. Ko pa je bilo več vode, je nekdo vodo spustil. Tja so nosili mlet. Jaz nisem, ker sem bila še bolj mala. Poleti leta 1938 je bila velika povodenj, ki je vse podrla, čeprav je bil jez močen. Pri hiši smo ostale same ženske, zato ni tega jez u popravit. Mlin pa je ostal. V mlinu sta bila dva velika kamna, nad njima je bilo nekakšno leseno korito, kamor si nasul žito, ob strani so bile narejene stopničke, da si lahko šel gor. Vse to je bilo lepo obdelano. Drugi del, kolesa, ki so to poganjala, pa so bila pod domom.

Katero moko ste mleli?

Ja, vse sorte. Ljudje smo bili pridni in smo obdelovali vse te bregove. Tako smo imeli pšenico, rž (stebela so uporabljali za strehe, v vinogradu so vezali z rženo slamo), zelo veliko je bilo koruze, pa oves za svinje ... Pekli smo mešani kruh iz pšenice in rži.

Kaj pa je bilo s kamni?

Mlin je še dolgo tako stal. Nihče ga ni rabil. Potem je prišla vmes 2. svetovna vojna. V Čermožišah je bil Kovačev mlin. Hitro po vojski so v Čermožišah, malo nižje, kot je stal Kovačev mlin, Antonovi začeli delati mlin. Jaz sem bila še doma pri Golobovih. Vse dele našega mlina je sosed Vrabič potem dal Antonovim. In ta mlin stoji še danes.

Kam ste hodili po moko, ko doma niste več mleli?

Imeli smo žrmlje in smo mleli na roke. Še pred Antonovim mlinom sem večkrat peljala v Kovačev mlin. Pod nami v Stopercah je bil Tinčekov mlin (Jusov). Tudi tja sem včasih peljala mlet. V zameno pa smo šle delat, da smo odslužile z delom na njivi.

Ste bili kdaj v kakšnem mlinu?

Seveda sem bila. V mlinu je bilo nevarno. Nekoč se je zgodila tudi nesreča.

Nam lahko to opišete?

Nekoč je šla soseda v mlin. Za njo je šel mali Anzi, star približno pet let. Ko je mama vsipala žito v korito za mlet, ni videla otroka. Mali Anzi pa je med kolesa dal roko in mu je odrezalo prst, tako da je ostal brez njega.

Približno kdaj in zakaj so mlini prenehali mleti?

Naš mlin je nehal delati zaradi poplave, kot sem že povedala. Glavni vzrok pa je bila elektrika. V Stoperce smo dobili elektriko leta 1953 in pa 1954. Potem so ljudje nabavili elektromotor in so s pomočjo elektrike mleli z žrmljami.

Naučile smo se veliko novega in zanimivega, za kar se vam iskreno zahvaljujemo. Z gospo Veroniko smo se pogovarjale

učenke 2. d:

Ana Žunkovič, Kaja Adam ter Anja Kamenšek

Šolsko leto 2016/17 – prav dobro je bilo

Šolsko leto 2016/17 je že za nami. Krepko smo že zakorakali v šolsko leto 2017/18. Leto 2017 se bliža svojemu zaključku. Za našo šolo in učence je bilo to leto uspešno. Leto velikih dogodkov, novih spoznanj, mnogih dejanj in doživetij. Pred nami je čas praznikov, veselja in radosti. Čas, ko se z dobrimi željami spomnimo sorodnikov, prijateljev in znancev. Čas, ko se oziramo nazaj in delamo »inventuro« leta, ki se izteka. In je hkrati čas, ko se oziramo naprej, v prihodnost, v leto, ki prihaja. Je tudi čas, da se zahvalimo za vsa dobra dejanja in pomoč, ki smo je bili deležni med letom. Prav je, da se ob tej priložnosti učenci in učiteljice podružnične šole Stoperce zahvalimo vsem, ki so nam v tem letu kakorkoli stopili naproti in nam nesebično pomagali. Zahvala gre društvom v kraju, s katerimi že vrsto let zelo dobro sodelujemo.

Hvala KORK Stoperce za donacijo za zaključno ekskurzijo v Maribor, ki je bila izredno zanimiva, ter za zobne ščetke, da lahko tudi v šoli skrbimo za svoje zdravje. Hvala PGD Stoperce, ki nam je omogočilo prevoz na drsališče v Kidričevo in na delavnico v Zeleno dolino. Poučili so nas tudi, kako ravnati, da so poti ob morebitnih nesrečah varne, proste in dostopne, delili svoje znanje z nami, izvedli evakuacijsko vajo in nas obdarili. Hvala Društvu upokojencev Stoperce, ki nam je za novo leto podarilo didaktične igre v vrednosti 150 evrov, ter hvala Zoranu Koržetu, ki nam je te igre priskrbel. Hvala članicam Društva gospodinj Stoperce, ki nam s svojim znanjem, pridnimi rokami in dobrotami vedno pomagajo, kadar jih potrebujemo. Hvala KPD Stoperce, ki nam s svojimi nasveti in znanjem priskoči na pomoč ter omogoči, da nastopamo na njihovih prireditvah in se tako pokažemo širši javnosti. Hvala PD Stoperce in Danici Lorber za vodenje na pohodu. Hvala Barbari Novak, ki nas povabi, da sodelujemo na velikonočni

razstavi v Zelenu dolino, ter nas pogosti. Hvala Barbari Pučko, ki nas na dan tradicionalnega slovenskega zajtrka obišče, nam pove veliko zanimivega o čebelah in čebelarjenju ter nam pripravi degustacijo medu. Hvala Janezu Bedraču, ki nas je na srečanju ljudskih pevcev in godcev ter Cecilijinem koncertu spremljal na harmoniko, da je naše petje zvenelo še bolj ubrano. Naša prisrčna zahvala je namenjena tudi Martinu Bogmetu, Petru Kitaku, Veroniki Kolar, Veri Planinc, ki so nam pomagali pri projektu Voda, vir življenja – mlini v našem kraju. Zahvala pa velja tudi staršem naših učencev, ki tako skrbno in vestno pripeljejo otroke na nastope in se udeležujejo prireditev ter drugih šolskih dejavnosti. Hvala kiparju Franciju Černelču, ki nam je prijazno predstavil kiparjenje, nam pokazal, kako nastane kip, in nam povedal veliko zanimivega o sebi in svojem delu. Hvala Moniki Podgorelec, ki nam je pokazala, kako lepe travniške orhideje še cvetijo na naših travnikih, septembra pa nam je predstavila življenje netopirjev, ki domujejo na naši šoli. Morda smo koga pozabili, a ne namerno, zato naj še enkrat velja naša iskrena HVALA vsem, ki nam kakorkoli pomagata. Otroci so naša sreča in naša prihodnost, zato je prav, da je njihov lepši jutri naša prva skrb.

Učenci in kolektiv podružnične šole Stoperce za bližnje praznike voščimo vsem vse dobro. Želimo veliko sreče, miru, zadovoljstva in lepih dni. Naj vam novo leto prinese čim več lepih stvari, naj bodo pozabljene vse skrbi. Uspeh naj vam povsod sledi, sreča, veselje, ljubezen naj med vami tli.

Vodja podružnične šole Stoperce
Milena Širec

ZDRAVJE

Prvi posredovalci obnovili licenco

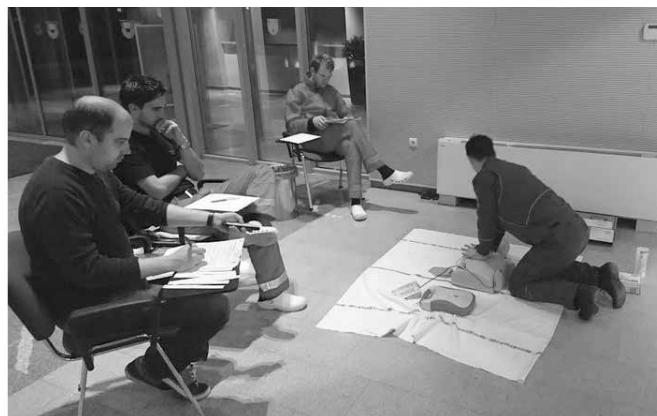
V Gasilski zvezi Majšperk ob skupnem sodelovanju s Službo nujne medicinske pomoči Ptuj (NMP) in ob podpori Občine Majšperk vzdržujemo in izboljšujemo pogoje za čim bolj učinkovito samopomoč občanov v kritičnih situacijah ter tako nadaljujemo skupni projekt »Rešujemo življenja – vsaka sekunda šteje«. S projektom smo pričeli junija 2014, ko smo kupili avtomatske zunanje defibrilatorje (AED) in usposobili gasilce za njihovo uporabo. Čeprav imamo skupaj usposobljenih 28 bolničarjev, smo v letu 2016 projekt nadgradili še z usposobitvijo 54 prvih posredovalcev (vsi so člani gasilskih društev), ki so opravili predpisani tečaj, ki ga

je izvajala NMP Ptuj, ter nakupom dodatne opreme za najnujnejšo reanimacijo za vsa naša društva. V septembru 2017 pa smo glede na določila Pravilnika o službi nujne medicinske pomoči organizirali tudi prvo obnovitev licence. Pravilnik določa, da je treba obnovitev licence prvega posredovalca opravljati na leto dni. Obnovitev licence oz. preverjanje znanja sta izvajala dr. Čuševa in dr. Kodela ob pomoči reševalcev iz NMP Ptuj. Licenco je obnovilo kar 53 prvih posredovalcev iz vseh naših gasilskih društev. Preverjanje znanja je bilo tako teoretično kot praktično, in sicer na različnih primerih.

Tako se bo še naprej ob klicu na regijski center za obveščanje (112) v primeru nenadnega srčnega zastoja ali suma nanj ter hujših krvavitev ali zadušitve poleg aktivacije NMP Ptuj aktivirala tudi najbližja AED-enota prostovoljnega gasilskega društva oz. prvi posredovalci. Naloga le-te je, da z ustrezno opremo čim hitreje prispe na kraj dogodka, poroča o stanju bolnika enoti NMP Ptuj in nemudoma začne izvajati vse ukrepe, ki so v njeni domeni, ter postopke po navodilu NMP Ptuj. Odločitev o aktiviranju prvih posredovalcev sprejme dežurni zdravnik glede na dobljene informacije. Še vedno pa se moramo zavedati, da so enote AED oz. prvi posredovalci samo pomoč lokalni skupnosti in NMP Ptuj. Vse osnovne naloge in pristojnosti še vedno ostanejo NMP Ptuj, zato bo na vsak klic občanov, ko bo potrebna nujna zdravstvena pomoč, še vedno prispela ekipa NMP Ptuj. Prvi posredovalci smo samo tisti, ki s svojim kratkim odzivnim časom, hitrim prihodom na kraj in s svojim znanjem ter opremo poskušamo ohraniti življenje do prihoda NMP oz. poskušamo preprečiti poslabšanje stanja. Pri vsem tem pa je najpomembnejša ozaveščenost prav vsakega posameznika, vsakega občana, da prepozna simptome srčnega zastoja in tudi takoj pokliče na številko 112 ter prične s temeljnimi postopki oživljanja, kajti šteje resnično vsaka sekunda.

Zlatko Letonja,
poveljnik GZ Majšperk

Praktično preverjanje uporabe AED in temeljnih postopkov oživljanja

TOČKE SRCA V OBČINI MAJŠPERK

AED ZUNAJ

- GASILSKI DOM STOPERCE
- AMBULANTA MAJŠPERK
- GASILSKI DOM PTUJSKA GORA
- GASILSKI DOM MEDVEDCE
- OBČINA MAJŠPERK – DVORANA KPC

AED POKLIČI 112

- GASILSKI DOM MAJŠPERK
- GASILSKI DOM MAJŠPERK - BREG

1 Sprosti dihalne poti

2 Vključi defibrilator

3 Namesti elektrodi

4 Umakni se

5 Pokliči 112

6 Položi roke na sredino prsnega koša

Elektrodi namesti na gola prsa, eno pod desno ključnico, drugo pa na leva rebra pod prsni.

Med aktiviranjem srčnega ritma se umakni.

Defibrilator ne bo izvedel šoka, v kolikor to ni potrebno.

Vsaka minut, pridobljena z namestitvijo AED aparata poveča možnost preživetja za 10%.

Polavtomatski defibrilator Lifeline

Hitri vodnik uporabe AED

Priprani na gumb «ŠOK». Nikoli naj se ne dotika bolnika!

Potem izvedite 2 vdih.

Nadaljuj z oživljanjem 30:2

Sledi glasovni navodilom

Za več o defibrilaciji obiščite: www.defibtech.si

defibtech

AED REŠUJE ŽIVLJENJA

Zgodnja prepoznavna znakov in klic na pomoč 112, da preprečimo srčni zastoj

Zgodnja oživljanje, da pridobimo čas.

Zgodnja defibrilacija, za ponovni zažig srca.

Dodatni postopki po oživljanju, da ohranimo kakovost življenja.

defibrilator-aed.si

VARNOST

Naj prazniki zažarijo, ne zagorijo! Bodimo previdni z ognjem!

V zimskem času nastane veliko požarov v stanovanjskih objektih zaradi slabo vzdrževanih dimovodnih naprav, nepazljivosti pri uporabi električnih in grelnih naprav, preobremenjene, poškodovane in dotrajane električne napeljave, kajenja v prostoru, prižganih svečk okoli novega leta ter uporabe svečk in kresničk na suhih novoletnih jelkah in neupoštevanja navodil za varno uporabo pirotehničnih izdelkov. Prazniki v tem obdobju so čas veselja, topline in prijateljstva. To je čas, ki ga največkrat preživimo v zavetju svojega doma in se spominjamo lepih trenutkov, prijateljev in družine. To naj bo tudi čas, ki nam bo ostal v lepem spominu.

Z okrasitvijo doma poskrbimo za prijetno praznično vzdušje. Pri tem pa pogosto uporabljamo predmete, ki se v bližini ognja ali vira toplote (sveče, kamini) lahko hitro vnamejo (tekstilni, papirnati, plastični ali leseni okraski, vata itn.). Da se praznovanje ne bi končalo tragično, moramo tudi med prazniki poskrbeti za požarno varnost. Pri načrtovanju okrasitve doma naj bo varnost vedno na prvem mestu. Dovolj je že trenutek nepazljivosti in prazniki se lahko spremenijo v tragedijo. Preprosti nasveti za boljšo požarno varnost med prazniki:

• Izbira in postavitve novoletne smreke

Naravna smreka naj bo čim bolj sveža, saj suha predstavlja večjo nevarnost za požar. Umetna naj bo iz težko gorljive snovi, postavimo jo na varno mesto v bližini vtičnic, ne sme ovirati prehodov skozi vrata in okna in stati mora vsaj meter od vira ognja in toplote. Smreki se ne približujemo z odprtim ognjem (prižganimi svečami, vžigalicami, kresničkami ipd.). Otrokom in domačim živalim moramo prepričati, da bi skakali okrog smreke ali plezali nanjo.

• Okrasitev doma

Okraski naj bodo iz težko gorljivih snovi, dovolj odmaknjeni od virov ognja in toplote, lučke naj bodo narejene po ustreznem standardu, uporabljamo jih v skladu z navodili proizvajalca. Pred namestitvijo preglejmo kable in ne preobremenjujmo vtičnic. Preden odidemo od doma ali gremo spat, izklopimo vse lučke in pogasimo sveče.

• Uporaba sveč

Sveče naj nikoli ne gorijo brez nadzora, postavimo jih na trdno, ravno in negorljivo površino, stojijo naj ravno in stabilno, ne postavljajmo jih na preprih, v bližino gorljivih snovi ali naprav, ki oddajajo toploto, in ne v dosegu otrok ali živali. Ne smejo se stikati med seboj. Gorečih sveč ne premikamo in ne prenašamo.

• Praznovanja, zabave

Bodimo pazljivi na dogajanje v kuhinji; hrana, ki se kuha ali peče, naj bo vedno pod nadzorom. Za kadihlce določimo varno mesto za kajenje in zagotovimo ustrezne pepelnike, po zabavi pa preglejmo območje, da ne ostanejo kje tleči ogorki. Pri uporabi različnih pirotehničnih izdelkov upoštevajmo varnostna navodila in splošno varnost ter varnost okolice.

Zakaj bi tvegali, da v dimniku zagori? Ukrepajte pravočasno! Med kurilno sezono se poveča število dimniških požarov. Če se požar iz dimnika razširi še na druge dele hiše, so posledice lahko tragične. Dimniški požari poškodujejo dimniško konstrukcijo, uničijo domove in premoženje, poškodujejo in celo terjajo žrtve. Znaki dimniškega požara so: prasketanje v dimniku (bobneč zvok), ki postaja vse močnejše, črn dim iz dimnika, leteče iskre ali celo plameni iz dimnika, vroče rozete, slabše izgorevanje, smrad po stanovanju, vroče stene dimnika.

Kaj lahko storite, da do dimniškega požara ne bo prišlo?

Kurilna naprava in dimnik naj bosta vgrajena skladno z navodili proizvajalca oz. predpisi, upoštevati je treba zahtevane odmike od gorljivih snovi, materiali v bližini kurilne naprave morajo biti negorljivi, za kurjenje uporabljajte suh les, podstrešje naj bo pospravljeno, v bližini dimnika ne hranite stvari, ki lahko zagorijo, kurilna naprava in z njo povezani dimni vodi, zračniki, pomožne naprave naj bodo redno pregledani in čiščeni s strani pooblaščenega izvajalca.

Kako ukrepati, če pride do dimniškega požara?

- Takoj pokličite številko 112 (regijski center za obveščanje) in sporočite potrebne podatke.
- O požaru obvestite vse stanovalce (sosedo); vsi stanovalci in živali morajo zapustiti stanovanje, saj je nevarnost za nastanek strupenega ogljikovega monoksida zelo velika.

- Če je v prostoru dim, ne vstopajte vanj.
- Gasilcem omogočite dostop.
- Odstranite vse gorljive predmete iz bližine dimnika.
- Ognja v dimniku nikoli ne gasite z vodo, saj je to zelo nevarno (možnost porušitve dimnika).
- Ne odpirajte dimniških vratc.
- Če je prišlo do dimniškega požara, v kurilni napravi ne kurite.
- Po požaru nadzirajte temperaturo zunanje stene dimnika vsaj še 2 ali 3 ure.
- Po požaru mora dimnikar v celoti pregledati dimnik, saj je

velika verjetnost, da je požar pustil posledice na tuljavah ali stenah dimnika.

Članek je povzetek preventivnih nasvetov, ki jih najdete na spletni strani <http://www.sos112.si>.

V imenu vseh gasilcev Gasilske zveze Majšperk vam želim lepe praznike in predvsem zdravo in varno leto 2018.

Zlatko Letonja,
poveljnik GZ Majšperk

OKOLJE

Živeti ob vodi in z njo – napotki občanom, ki živijo ob vodotokih

Ljudje, ki živijo ob vodotokih, so vsakodnevno tako ali drugače povezani z vodami, zato jih v tem prispevku podrobneje seznanjamo z zakonodajo na tem področju. Novi Zakon o vodah ZV-1 je stopil v veljavo 10. 8. 2002. Kasneje je bilo sprejetih več sprememb in z njimi tudi različni podzakonski akti, ki omogočajo izvajanje tega zakona. Osnovna naloga Zakona o vodah je urejanje upravljanja z morjem, celinskimi in podzemnimi vodami ter vodnimi in priobalnimi zemljišči.

Cilj upravljanja z vodami ter vodnimi in priobalnimi zemljišči je doseganje dobrega stanja voda in drugih z vodami povezanih ekosistemov, zagotavljanje varstva pred škodljivim delovanjem voda, ohranjanje in uravnavanje vodnih količin in spodbujanje trajnostne rabe voda, ki omogoča različne vrste rabe voda ob upoštevanju dolgoročnega varstva razpoložljivih vodnih virov in njihove koristi.

Zakon površinske vode razvršča v 1. in 2. red. V občini Majšperk med vodotoke 1. reda spada Dravinja, vsi ostali vodotoki so 2. reda. Vodno zemljišče tekočih voda obsega osnovno strugo (korito) tekočih voda – vključno z bregom – do izrazite geomorfološke spremembe in je lahko v lasti osebe zasebnega ali javnega prava. Zemljišče, ki neposredno meji na vodno zemljišče, je priobalno zemljišče celinskih voda. Zunanja meja priobalnih zemljišč sega na vodah 1. reda 15 metrov (znotraj območij naselja) oz. 40 metrov (zunaj območij naselja) od meje vodnega zemljišča, na vodah 2. reda pa 5 metrov od meje vodnega zemljišča. Vlada lahko določi drugačno zunanjo mejo priobalnih zemljišč, ki razširi priobalno zemljišče, če je to potrebno zaradi npr. varstva voda, urejanja voda, izvajanja javnih služb ipd.

Omejitev lastnikov vodnega ali priobalnega zemljišča, po-

vezane s splošno rabo vodnega dobra in z izvajanjem javnih služb, so sledeče:

- lastnik vodnega ali priobalnega zemljišča mora vsakomur dopustiti neškodljiv prehod čez svoje zemljišče do vodnega dobra (vodotoka) ter dopustiti splošno rabo vodnega dobra;
- lastnik objekta in naprave, ki je bila zgrajena na podlagi pravnomočnega dovoljenja za poseg v prostor, pri čemer pa parcela pozidanega stavbnega zemljišča sega do meje vodnega zemljišča, mora dovoliti prost prehod ob vodnem dobru;
- raba priobalnega zemljišča, ki je neposredno povezana s splošno rabo (zadrževanje na priobalnem zemljišču in odlaganje predmetov za kopanje, potapljanje, drsanje, plovbo in podobno), je dovoljena, če se lastniku priobalnega zemljišča s takšno rabo ne povzroča škoda;
- na vodnem ali priobalnem zemljišču ni dovoljeno postavljati (fiksni) objektov ali drugih ovir, ki bi preprečevale prost prehod ob vodnem dobru;
- **lastnik vodnega ali priobalnega zemljišča mora zaradi izvajanja javne službe izvajalcu javne službe (VGP Drava Ptuj, d.d.) dovoliti izvajanje z javno službo povezanih del in omogočiti neškodljiv dostop na to zemljišče;**
- lastnik priobalnega zemljišča zaradi navedenih omejitev nima pravice do odškodnine, razen za navadno škodo.

Prepovedi – na vodnem in priobalnem zemljišču je prepovedano:

1. odlaganje ali pretovarjanje nevarnih snovi v trdni, tekoči ali plinasti obliki;
2. odlaganje ali odmetavanje odkopnih, odpadnih materialov ali drugih podobnih snovi;

3. odlaganje odpadkov.

V vode je prepovedano izlivati ali odmetavati snovi in predmete, ki lahko ogrožajo življenje in zdravje ljudi, vodnih ali obvodnih organizmov, ovirajo pretok voda ali ogrožajo vodne objekte in naprave. V vode je tudi prepovedano odmetavati vsakršne odpadke.

V površinskih vodah ter na vodnem in priobalnem zemljišču je prepovedano pranje vseh vozil in drugih strojev ali naprav.

Država zagotavlja varstvo pred škodljivim delovanjem voda na ogroženih območjih. Pri določitvi prioritete se upoštevajo zlasti:

1. velikost naselja, pomen infrastrukture, kulturne dediščine ali zemljišča;
2. naravne in socialne razmere na območju, ki ga je treba varovati;
3. potrebni ukrepi za varstvo pred škodljivim delovanjem voda, vključno z oceno njihove izvedljivosti, višino stroškov ter posledicami za naravno ravnovesje;
4. občutljivost vodnega telesa zaradi možnosti nenadnega onesnaženja.

Varstvo pred škodljivim delovanjem voda lahko zagotavlja tudi lokalna skupnost sama ali skupaj z drugimi pravnimi ali fizičnimi osebami, vendar ob soglasju ministrstva.

Naloga države v času povečane stopnje ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda je, da preko obvezne gospodarske javne službe zagotavlja izvedbo izrednih ukrepov, kot so:

- ukrepi na vodnih, priobalnih in drugih zemljiščih ter vodni infrastrukturi, s katerimi se prepreči povečanje posledic škodljivega delovanja voda;
- celodnevna dežurna služba pri izvajalcu javne službe;
- povečan nadzor nad vodno infrastrukturo in na vodovarstvenih območjih;
- odstranjevanje plavja in omogočanje pretočnosti struge tekočih voda;
- izvajanje začasnih ukrepov (postavitve obrambnih nasipov, nasutij, prebojev);
- spremljanje nenadnega onesnaževanja voda.

Sanacija posledic škodljivega delovanja voda na vodnem, priobalnem ali drugem zemljišču oziroma na vodni infrastrukturi, ki je v lasti države, se izvaja na podlagi programa sanacije. Sredstva za sanacijo zagotovi država. Država preko obvezne gospodarske javne službe zagotavlja (redno) vzdrževanje vodnih in priobalnih zemljišč ter vodne infrastrukture. Na vodni infrastrukturi, ki je namenjena tudi splošni rabi za javne površine, kot so zelenice, poti, parki, rekreacijske površine ipd., zagotavlja izvajanje nalog lokalna skupnost.

Ne glede na prejšnji odstavek lastnik ali drug posestnik

vodnega ali priobalnega zemljišča zagotavlja košnjo in odstranjevanje prekomerne zarasti na bregovih, odstranjevanje plavja, odpadkov in drugih opušenih ali odvrženih predmetov in snovi z vodnih in priobalnih zemljišč ob vodah 2. reda. Za nameravan posek dreves in prekomerne zarasti si mora lastnik ali drug posestnik vodnega ali priobalnega zemljišča pred izvedbo del pridobiti dovoljenje Direkcije RS zavode, Sektorja območja Drave, Krekova 17, Maribor.

Oseba iz prejšnjega odstavka na vodnih in priobalnih zemljiščih ne sme odlagati materialov in snovi, o odlaganju tretjih oseb pa mora obvestiti vodovarstvenega nadzornika (VGP Drava Ptuj, d.d.) ali okoljskega inšpektorja (100. člen ZV-1).

Poseg v prostor, ki bi lahko trajno ali začasno vplival na vodni režim ali stanje voda, se lahko izvede samo na podlagi vodnega soglasja. K vlogi za pridobitev vodnega soglasja je treba priložiti dokumentacijo, ki jo predpisuje Pravilnik o vsebini vlog za pridobitev projektnih pogojev in pogojev za druge posege v prostor ter o vsebini vloge za izdajo vodnega soglasja (Uradni list RS 25/2009). Vlogo se naslovi na MOP, Direkcijo RS zavode, Sektor območja Drave, Krekova 17, Maribor (tel.: 02 250 77 50). Pravna ali fizična oseba, ki namerava izvesti tak poseg v prostor, lahko od ministrstva zahteva informacijo v zvezi s predpisanimi pogoji, ki jih mora izpolnjevati nameravani poseg, nanašajo pa se na varstvo voda, urejanje voda, varstvo naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov in obstoječe vodne pravice drugih oseb. V primerih, ko gre za gradnjo ali spremembo namembnosti, za katero je treba pridobiti gradbeno dovoljenje, mora investitor pred začetkom izdelovanja projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja pridobiti projektne pogoje, k projektnim rešitvam pa vodno soglasje. V primerih, ko gre za poseg v prostor, za katerega ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja po predpisih, ki urejajo graditev objektov, je pa treba pridobiti vodno soglasje, mora pravna ali fizična oseba, ki namerava izvesti poseg v prostor, pred začetkom izvajanja posega pridobiti projektne pogoje, ki jih mora izpolnjevati nameravani poseg. K rešitvam za izvedbo tovrstnega posega v prostor pa mora pravna ali fizična oseba pridobiti vodno soglasje.

Za vse informacije na to temo se lahko obrnete na Direkcijo RS zavode, Sektor območja Drave, Krekova 17, Maribor (tel.: 02 250 77 50) ali na koncesionarja, ki izvaja gospodarsko javno službo na področju urejanja voda v porečju reke Drave, tj. VGP Drava Ptuj, d.o.o., Žnidaričevo nabrežje 11, Ptuj.

To je le nekaj tem in informacij, ki zadevajo nas vse, ki živimo ob vodah in z vodami; v določenih situacijah smo to na nek

način vsi. Kdaj drugič pa še kaj o izgradnji neustreznih mostov in prepustov, neustreznih gozdnih vlakah in cestah, ribnikih, malih hidroelektrarnah in drugih posegih, ki lahko negativno vplivajo na vodni režim ali stanje voda.

Mateja Klaneček

Direkcija RS za vode, Sektor območja Drave

Zbirni center občine Majšperk

Skrb za čisto, zdravo in življenju prijazno okolje je ne-nehna naloga slehernega posameznika, skupin javnosti, gospodarskih družb, javnih ustanov, skratka vseh, ki s svojimi dejanji oz. ravnanjem povzročajo nastajanje odpadkov. Cilji sodobnega ravnanja z odpadki so usmerjeni v preprečevanje nastajanja odpadkov, kar naj bi bila primarna naloga vsakega posameznika. Žal pa aktivnosti, ki gredo v to smer, mnogo-krat niso dovolj uspešne in tako pride do nastanka odpadka, ki ga lahko bodisi odpeljemo v zbirni center v našem kraju ali pa ga odvržemo v za to ustrezen zabojnik za odpadke.

Gospodinjstva lahko v zbirnem centru brezplačno oddajo naslednje vrste odpadkov: plastiko in plastično embalažo, kovino in kovinsko embalažo, papir in papirno embalažo, stekleno embalažo, odpadna jedilna olja in maščobe, zdravila, pesticide, baterije in akumulatorje, embalažo, onesnaženo z nevarnimi snovmi, električno in elektronsko opremo (hladilniki, TV-aparati, pralni stroji, štedilniki ...), izrabljene avtomobilske gume (do 50 kg/leto/gospodinjstvo), kosovne odpadke (stara pohištvo, vzmetnice za postelje ...), zavržena oblačila, les ipd. Odpiralni čas zbirnega centra najdete na <http://cistomesto.si/zbirni-center>.

Ker pa se bliža čas kolin in domačih zakolov, vas obveščamo, da lahko svinjske kože iz zakola za domačo uporabo

prav tako oddate v vašem zbirnem centru, kjer je strošek odpadka le 0,65 EUR/kg + DDV.

Vabimo vas, da če imate doma katerega od zgoraj naštetih odpadkov in ne veste, kako bi se ga znebili, slednjega odpeljete v vaš zbirni center, kjer bomo ustrezno poskrbeli za njegovo nadaljnjo obdelavo in razgradnjo. Ravnajmo odgovorno in skrbno do okolja ter poskrbimo, da bo naš planet čistejši tudi za vse bodoče generacije. Hvala, ker skupaj z nami skrbite za življenja vredno okolje!

Vaš zbiralec odpadkov Čisto mesto Ptuj, d.o.o.

KULTURA

Predstavitve zgoščenke in knjige *Haloško petje na tretko*

V letih 2015 in 2016 sta Glasbenonarodopisni inštitut ZRC SAZU (GNI) iz Ljubljane in Društvo Trstenke iz Podlehnik oblikovala projekt z naslovom *Haloško petje na tretko*. Prva ideja za projekt je prišla že pred leti, ko se je gospa Lojzka Merc, vodja pevka Trstenk, obrnila na GNI z željo, da bi iz inštitutskega zvočnega arhiva dobila nekaj transkripcij posnetkov s petjem na tretko, seveda z namenom, da s svojo pevsko skupino obudi način petja, ki je bil v Halozah nekoč v navadi. Ta prva pobuda je prerasla v celovitejšo raziskavo haloškega petja na tretko. Tako sta v začetku leta 2017 izšli knjiga in zgoščanka z naslovom *Haloško petje na tretko*, in

sicer z denarno podporo Občine Podlehnik, Ministrstva za kulturo in Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti (JSKD) ter v sozaložništvu Založbe ZRC in JSKD.

V knjigi so svoje spomine na petje na tretko strnili trije avtorji: Lojzka Merc, ki se je s svojimi pevkami zavzela za obuditev in popularizacijo tega načina petja, Jasna Vidakovič in Mirko Ramovš pa sta posredovala izkušnje s svojih terenskih snemanj v Halozah. Urša Šivic sem prispevala etnomuzikološko analizo haloških posnetkov petja na tretko. Sklepni del knjige predstavlja pesmarica s štiriindvajsetimi transkripcijami pesmi

na tretko, posnetih v Halozah. Na istoimenski zgoščenki so objavljeni posnetki pevki in pevcev iz Haloz, in sicer s konca 60. in začetka 70. let, poleg teh pa tudi novejši posnetki pevki Trstenk in ljudskih pevcev iz Cirkulan. Dogodek s predstavijo knjige in zgoščenke je prevzela Območna izpostava JSKD Ptuj. Predstavitve je bila v prostorih Občine Podlehnik v soboto, 30. septembra 2017, vendar se nismo odločili za »klasično« tiskovno konferenco, temveč za praktično delavnico. Odločitev za takšno obliko predstavitve se nam je zdela pomembna, saj gre za način petja, ki med poustvarjalnimi skupinami v zadnjih letih vzbuja veliko zanimanja. Kot demonstracijska skupina so pri petju pomagale pevke Trstenke, udeleženci (bilo jih je okoli trideset) pa so sodelovali s petjem in z vprašanji. Prav ta navsezadnje razkrivajo, da petje na tretko ne uživa le velike pozornosti in priljubljenosti, temveč odpira tudi veliko vprašanj o strukturi, o načinu izvajanja, o izbiri in kombiniranju glasov, o višini petja in podobnem, s čimer se soočajo poustvarjalci pojavov, ki niso več del žive glasbene prakse.

Dr. Urša Šivic,

Glasbenonarodopisni inštitut ZRC SAZU

Zahvala

OI JSKD Ptuj se za pomoč pri izvedbi delavnice »Haloško petje na tretko« zahvaljuje Občini Podlehnik za prostore in Aktivu kmečkih žena za pogostitev.

Mateja Kuharič,

strokovna svetovalka za glasbeno dejavnost

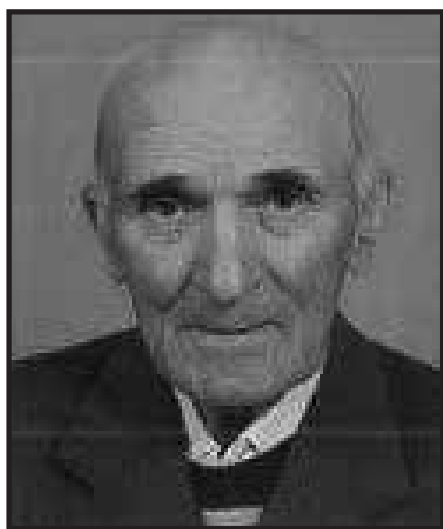

Haloško petje na tretko

V SPOMIN

Odšel je Milan Novina

Milana Novino. Rodil se je 16. 1. 1919 v vasi Podturen mami Ani in očetu Jožetu. Otroštvo je preživel v družbi 6 bratov in 3 sester.

Kot 15-letni fantič se je odpravil v svet. Izučil se je za peka in služboval tudi v Avstriji. Spoznal je svojo prvo ljubezen, katere sad sta bila 2 sinova. Žal pa se je njuna pot ločila in Milan se je odselil v Rogatec. Tukaj je spoznal svojo drugo ženo Marijo, s katero se je poročil l. 1950. Odprla sta pekarno v Rogatcu, iz katere je vedno dišalo po svežem in dobrem kruhu. V njuno hišo se je naselil otroški smeh, saj se jima je rodil sin Milan. Vsi skupaj so se prese-

lili v Naraplje, kjer sta Milan in Marija odprla trgovino. Hiško, v kateri sta si ustvarila topel dom, sta želela odkupiti, a žal nista imela dovolj denarja za to. Odločila sta se za nakup starejše hiše na Jelovicah. Ker je bilo Milanovo največje veselje vinogradništvo, je ob hiši zasadil vinsko trto, ki jo je z veliko ljubeznijo obdeloval. Po preselitvi v lasten dom na Jelovicah sta se rodila še sin Marjan in hči Vera. Družina se je preživljala predvsem s kmetovanjem in vinogradništvom. Vedno je s ponosom povedal, da največ dela doma opravi žena Marija, saj je on honorarno služil denar s pobiranjem prispevkov za radio in televizijo. Tako ga je spoznalo veliko ljudi, saj je ne

8. novembra 2017 smo izgubili najstarejšega občana naše občine g.

glede na vreme hodil od hiše do hiše in tako prisluzil dodaten dinar za družino. Z ženo sta si nedaleč stran od svojega doma zgradila vikend, ob katerem sta prav tako posadila trto. Tu sta si kasneje ustvarila tudi svoj dom, saj sta hišo prepustila sinu Marjanu. L. 2012 sta z ženo Marijo praznovala obletnico skupnega življenja. Žal je bilo to njuno zadnje skupno praznovanje, saj je žena še istega leta umrla. Po njeni smrti je Milan poleti sam živel v njuni hiški, medtem ko je v zimskih mesecih zanj skrbel hčerka Vera.

Milan je bil aktiven tudi kot delegat v takratni KS Majšperk, kjer se je zavzemal predvsem za Jelovce. Domačini so bili

ponosni nanj, ker je skrbel za razvoj kraja; tako so na njegovo pobudo pridobili tudi elektriko. Bil je največji pobudnik za prvo cesto iz Narapelj na Jelovce ter kasneje tudi za modernizacijo le-te. Vsi, ki smo ga poznali, vemo, da je bil zelo delaven človek, saj je iz nič ustvaril veliko za svojo družino. Njegova dobrosrčnost in pridnost sta se kazali na vsakem koraku. Zdaj nam bo ostal spomin nanj. Spomnili se bomo, kako nam je ob obiskih županje pripovedoval o svojem življenju, spremljanju občinskega dogajanja in veselju ob obisku 10 vnukov in 9 pravnukov.

Nataša Letonja

OBVESTILA

Spoštovane občanke in občani!

V imenu OO DeSUS Majšperk vam želim vesele božične praznike in veliko uspehov v novem letu 2018

Predsednik OO DeSUS
Ludvik Lampret

Spoštovane občanke in občani!

»Jutrišnji svet pripada tistim, ki z ustvarjalnostjo gradijo prihodnost, in tistim, ki znajo in vedo, kaj hočejo, predvsem pa verjamejo v to, kar delajo.«

Želimo Vam mirne, vesele božične praznike, obilo zdravja, sreče in ljubezni ter veliko osebnih in poslovnih uspehov v letu 2018.

Občinski odbor SLS Majšperk

SLS
Slovenska ljudska stranka

SDS

Dragi občani in občanke,

ob prihajajočih praznikih vam želimo blagoslovljen in vesel božič ter ponosno praznovanje Dneva samostojnosti in enotnosti.

Leto, ki prihaja pa naj vam prinese miru in zadovoljstva ter izpolni vse vaše želje.

OO SDS Majšperk

Zahvaljujemo se vsem krajanom, botrom, donatorjem, Občini Majšperk, ki ste se odzvali, da smo lahko izvedli prijetno praznovanje 90-letnice.
HVALA VAM IN NA POMOČ!

Želimo vam lepe božične praznike, v novem letu pa veliko zdravja in sreče.

Članice in člani PGD Majšperk

FRIZERSKI ATELJE BRICO

pon.	07.30 - 16h
torek	10.00 - 18h
sreda	08.00 - 16h
čet.	07.30 - 16h
petek	07.30 - 18h
sob.	07.00 - 12h
Nedelje in prazniki zaprto!	

Bos, trgovina d.o.o.
Majšperk 39,
2322 Majšperk
tel.: 070 713 137

KOZMETIČNI SALON BOS vas vabi

vsak dan na PEDIKURO in DEPILACIJO
ter po naročilu na:

*** MASAŽO * NEGO OBRAZA * MANIKIRO * LIČENJE.**

Bos d. o. o., Majšperk 39, 2322 Majšperk, tel.: 030 655 716

OBVESTILO - ROK ZA ODDAJO ČLANKOV

Vse bralke in bralce obveščamo, da bo naslednja redna številka Majšperčana izšla v dneh pred veliko nočjo, zato je treba članke oddati najkasneje do petka, **2. 3. 2018**, in sicer na e-naslov glasilo.majspercan@gmail.com. Člankom pripnite 2 fotografiji. Veselimo se vašega sodelovanja.

Uredniški odbor

GOSTILNA
Dolinca

Vas vabi na
**SILVESTROVANJE
&
NOVOLETNI PLES**

2018

ZABAVAL VAS BO ANSAMBEL ROBER

31. 12. 2017 ob 19:00 | CENA: 34€

01. 01. 2018 ob 19:00 | CENA: 24€

02 795 20 10 | 041 681 166

Naše storitve

- fizično in tehnično varovanje
- * servis in montaža sistemov varovanja
- * protipožarno varovanje
- * servis gasilnikov in hidrantov
- * usposabljanje zaposlenih za varstvo pred požarom
- * trgovina

Z novo podobo v novo jubilejno leto!

Želimo vam srečno in varno leto 2018

Ponos in veselje v Stopercah – odprtje obnovljenega doma krajanov

Kakor se svetlika meglica v lepem sončnem jutru, tako sije » danes v novi preobleki naš krajevni dom, dom medgeneracijskega druženja, naš prostor veselja in pestrega društvenega življenja. Pred nami stoji prva skulptura v tem kraju, imenovana Stope, ki so bile nekdanje nepogrešljive pripomočke za phanje kaše. In postavljen je razstavni prostor z zgodovinsko gasilno opremo PGD Stoperce.« S temi besedami nas je pozdravila Marjanca Kamenšek, povezovalka otvoritvene slovesnosti, ki je potekala 6. oktobra 2017.

Dom krajanov je bil zgrajen leta 1981. Takratne, sedanje in bodoče generacije Stoperčanov smo hvaležne vsem tistim, ki so se pred štirimi desetletji tako prizadevno lotili gradnje doma krajanov in ga zgradili s prispevki in prostovoljnimi deli. Največja zasluga gre tedanjemu predsedniku KS Stoperce g. Antonu Galunu. Dom je dolga leta ponujal različne možnosti uporabe: v njem so dobila svoje prostore stoperška društva, tu je bil sedež krajevnega urada, pošte, prav tako pa je bil priča številnim družinskim dogodkom: veselju ob porokah, jubilejih in slovesu od bližnjih. Občina Majšperk je leta 2002 delno obnovila notranjost doma krajanov. V letu 2017 je Občina Majšperk pristopila k celoviti obnovi doma. Temeljita obnova je zajemala novo strešno kritino, fasado, novo zunanje in notranje stavbno pohištvo, kotlovnico, sanitarije, s prizidkom smo pridobili predprostor pred dvorano in sejno sobo, obnovljen oder in razširjeno zaodrje, sodobno dvorano s sceno ter novo in razširjeno kuhinjo, ki je na voljo vsem uporabnikom doma krajanov, prav gotovo pa so se je najbolj razveselile članice Društva gospodinj Stoperce, ki so že preizkusile nove pridobitve na strokovnem tečaju peke. Veseli smo, da je urejenega več, kot je bilo sprva načrtovano, in več, kot smo pričakovali. Med obnovo so se namreč sproti pojavljala nujna dodatna dela, ki jih pred obnovo ni bilo mogoče predvideti. Tako sta bila obnovljena tudi celotno stopnišče in hodnik v prvem nadstropju. V sodelovanju z društvi so bili preurejeni nekateri društveni prostori, kjer so pri manjših opravilih sodelovali tudi posamezniki iz društev. Obnovitvena dela so potekala od marca do konca septembra 2017. Otvoritev slovesnost smo v začetku oktobra pričeli z blagoslovom novih pridobitev, ki ga je opravil domači župnik g. Ciril Čuš. Po blagoslovu je sledil nagovor županje dr. Darinke Fakin, ki se je s priložnostnim spominkom zahvalila glavnemu izvajalcu

Slovesno odprtje doma krajanov

Predstavniki društev so prejeli ključce doma krajanov

del GP Project Ing d. o. o., podizvajalcem del in vsem, ki so bili vključeni v projekt obnove. Sledil je kulturni program, ki so ga sooblikovali: dramska skupina KPD Stoperce, Maja Novak, ljudske pevke KPD Stoperce, fotografska sekcija KPD Stoperce, Prešmentani faloti, folklorna skupina KPD Stoperce in učenci podružnične šole Stoperce. Ob koncu programa je županja dr. Darinka Fakin izročila ključce predsednikom oz. predstavnikom društev, ki imajo v domu krajanov svoje prostore. Sledila je pogostitev in druženje, ki so jo ob finančnem sodelovanju Občine Majšperk in društev v kraju pripravile članice Društva gospodinj Stoperce.

Peter Kitak,
predsednik sveta KS

ZAHVALA

Podoba našega kraja je postala lepša in bogatejša. Občini Majšperk smo hvaležni za načrtovanje in izvedeno razširitev ter celovito obnovo doma krajanov. Posebej izražamo hvaležnost županji občine Majšperk dr. Darinki Fakin za izjemno vodenje projekta obnove ter za njen pozitiven pristop in izjemen posluš za dejavnosti naših društev. Prav tako izrekamo zahvalo direktorju občinske uprave g. Maticu Sinkovcu za zavzeto koordinacijo pri izvajanju del. Hvala umetniku skulpture Stope g. Franciju Černelcu za poustvarjeno dediščino naše preteklosti in PGD Stoperce, ki je na ogled postavilo zgodovinsko gasilno opremo.

Svet KS Stoperce, društva v kraju, podružnična OŠ Stoperce in župnija Stoperce